Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/399

af 9. marts 2016

om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)

(kodifikation)

(EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016	L 251	1	16.9.2016
►M2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/458 af 15. marts 2017	L 74	1	18.3.2017
►M3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2225 af 30. november 2017	L 327	1	9.12.2017
►M4	ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1544 af 30. juli 2025	L 1544	1	31.7.2025
►M5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019	L 135	27	22.5.2019
►M6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1134 af 7. juli 2021	L 248	11	13.7.2021
►M7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1717 af 13. juni 2024	L 1717	1	20.6.2024

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 208 af 11.8.2017, s. 57 (2017/458)
►C2 Berigtigelse, EUT L 294 af 11.11.2017, s. 42 (2016/399)
►C3 Berigtigelse, EUT L 312 af 7.12.2018, s. 107 (2017/2225)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/399

af 9. marts 2016

om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)

(kodifikation)

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og principper

Denne forordning indeholder bestemmelser med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser mellem EU-medlemsstaterne.

Den fastsætter regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »indre grænser«:

   a) medlemsstaternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser

   b) medlemsstaternes lufthavne for interne flyvninger

   c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt angår interne færgeruter

2) »ydre grænser«: medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser

3) »intern flyvning«: en flyvning, der udelukkende går til eller fra medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjelands område

4) »interne færgeruter«: færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan

5) »personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten«:

▼B

a) unionsborgere efter artikel 20, stk. 1, i TEUF samt tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, og på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([1]) finder anvendelse

b) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed

6) »tredjelandsstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 20, stk. 1, i TEUF, og som ikke er omfattet af nærværende artikels nr. 5)

7) »personer, der er indberettet som uønskede«: tredjelandsstatsborgere, der er indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS) i overensstemmelse med og med henblik på artikel 24 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 ([2])

8) »grænseovergangssted«: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser

9) »fælles grænseovergangssted«: grænseovergangssted placeret på enten en medlemsstats område eller et tredjelands område, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ud- og indrejsekontrol i overensstemmelse med deres nationale ret og i henhold til en bilateral aftale

10) »grænsekontrol«: den aktivitet, som i overensstemmelse med og med henblik på denne forordning foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning

11) »ind- og udrejsekontrol«: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område

▼M7

12) »grænseovervågning«: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid, herunder forebyggende foranstaltninger, for at forhindre eller afsløre ulovlig grænsepassage eller omgåelse af ind- og udrejsekontrol, bidrage til at øge situationsbevidstheden, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger over for personer, som har passeret grænsen ulovligt

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

▼B

13) »efterfølgende kontrol« (second line check): en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line)

14) »grænsevagt«: en embedsmand, der i overensstemmelse med national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i overensstemmelse med denne forordning og national ret udfører grænsekontrolopgaver

15) »transportvirksomhed«: en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring

16) »opholdstilladelse«:

a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ([1]), og opholdskort, der udstedes i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF

b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandsstatsborgere, som giver opholdsret på den pågældende medlemsstats område, og som er meddelt og offentliggjort i henhold til artikel 39, med undtagelse af:

i) midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles, og

ii) visa, der udstedes af medlemsstaterne i den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ([2]).

17) »krydstogtskib«: et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen

18) »lystsejlads«: anvendelse af lystfartøjer til sports- eller turistsejlads

19) »kystfiskeri«: fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer vender tilbage til en havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland

20) »offshorearbejder«: en person, som arbejder på et offshoreanlæg, der er beliggende i territorialfarvandene eller inden for en af medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner som defineret i international havret, og som regelmæssigt vender tilbage til medlemsstaternes område ad sø- eller luftvejen

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

▼B

21) »trussel mod den offentlige sundhed«: en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, hvis de er omfattet af beskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere

▼M3

22) »ind- og udrejsesystem«: det system, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ([1])

23) »selvbetjeningssystem«: et automatisk system, der gennemfører alle eller nogle af de ind- og udrejsekontroller, som finder anvendelse på en person, og som kan anvendes til forudregistrering af oplysninger i ind- og udrejsesystemet

24) »elektronisk paskontrol«: en elektronisk styret infrastruktur dér, hvor en ydre grænse eller en indre grænse, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet, faktisk passeres

25) »automatisk grænsekontrolsystem«: et system, der muliggør automatisk kontrolleret grænsepassage, og som består af et selvbetjeningssystem og en elektronisk paskontrol

26) »bekræftelse af chipdataenes ægthed og integritet«: den proces, hvorved det ved brug af certifikater verificeres, at dataene i den elektroniske lagringsenhed (chippen) stammer fra den udstedende myndighed, og at de ikke er blevet ændret

▼M7

27) »større krise for den offentlige sundhed«: en krise for den offentlige sundhed, der på EU-plan er anerkendt af Kommissionen under hensyntagen til oplysninger fra de kompetente nationale myndigheder, når en alvorlig grænseoverskridende sundhedstrussel kan have omfattende konsekvenser for udøvelsen af retten til fri bevægelighed

28) »væsentlige rejser«: rejser foretaget af en person, som undtaget fra indrejserestriktioner i henhold til artikel 21a, stk. 4 eller 5, i forbindelse med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, under hensyntagen til alle Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser

29) »ikkevæsentlige rejser«: rejser med andre formål end væsentlige rejser

30) »transportknudepunkter«: luft-, sø- eller flodhavne og tog- eller busstationer samt godsterminaler.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

▼B

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passerer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, uden at dette berører:

a) rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

b) rettigheder, der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement.

Artikel 4

Grundlæggende rettigheder

Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, og de grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten skal afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, vedtages på et individuelt grundlag.

AFSNIT II

DE YDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser

Artikel 5

Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid. Åbningstiderne skal angives klart ved grænseovergangssteder, der ikke er åbne døgnet rundt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over deres grænseovergangssteder, jf. artikel 39.

2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid:

a) for personer eller grupper af personer, hvis det af særlige grunde er nødvendigt med henblik på lejlighedsvis passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller uden for normal åbningstid, forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige i henhold til national ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige ordninger i bilaterale aftaler. Generelle undtagelser i henhold til national ret og bilaterale aftaler skal meddeles Kommissionen, jf. artikel 39

▼B

b) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation

c) i overensstemmelse med de særlige regler i artikel 19 og 20 sammenholdt med bilag VI og VII.

3. Medlemsstaterne skal, uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med national ret i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og normal åbningstid. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

▼M7

Medlemsstaterne kan, hvis et stort antal migranter forsøger at passere deres ydre grænser ulovligt, en masse og ved brug af vold, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde sikkerheden og den offentlige orden.

4. Medlemsstaterne kan, navnlig i tilfælde af instrumentalisering af migranter som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359 ([1]), midlertidigt lukke bestemte grænseovergangssteder som meddelt i henhold til nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, eller begrænse deres åbningstider, når omstændighederne kræver det.

Enhver foranstaltning i medfør af nærværende stykkes første afsnit og nærværende artikels stk. 3, andet afsnit, skal gennemføres på en måde, der er forholdsmæssig og tager fuldt hensyn til rettighederne for:

a) personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

b) tredjelandsstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF ([2]), personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre instrumenter i EU-retten eller national ret, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer, og

c) tredjelandsstatsborgere, der søger international beskyttelse.

([1]) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

▼B

Artikel 6

Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere

1. For påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, skal tredjelandsstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:

a) de skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, der giver indehaveren ret til grænsepassage, og dokumentet skal opfylde følgende betingelser:

i) det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. I begrundede hastetilfælde kan dette krav dog frafaldes

ii) det skal være udstedt inden for de seneste 10 år

b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ([1]), undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold

c) de skal dokumentere formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold og have de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, eller være i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis

d) de må ikke være personer, der er indberettet i SIS som uønskede

e) de må ikke være betragtet som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser, og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser

▼M3

f) de skal stille biometriske oplysninger til rådighed, hvis det er nødvendigt for:

i) oprettelsen af den individuelle sagsmappe i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 16 og 17 i forordning (EU) 2017/2226

ii) foretagelsen af ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 8, stk. 3, litra a), nr. i), og litra g), nr. i), artikel 23, stk. 2 og 4, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 ([2]).

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

▼M3

1a. Den periode på 90 dage inden for en periode på 180 dage, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, beregnes som en enkelt periode for de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet på grundlag af forordning (EU) 2017/2226. Denne periode beregnes særskilt for hver af de medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet.

▼B

2. Med henblik på gennemførelse af stk. 1 anses den første opholdsdag på medlemsstaternes område som indrejsedatoen, og den sidste opholdsdag på medlemsstaternes område anses som udrejsedatoen. Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, indgår ikke i beregningen af varigheden af opholdet på medlemsstaternes område.

3. I bilag I findes en ikkeudtømmende liste over den dokumentation, som grænsevagterne kan afkræve tredjelandsstatsborgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

4. Vurderingen af subsistensmidler foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de pågældende medlemsstater for billig indkvartering og forplejning, ganget med det antal dage, som opholdet varer.

De vejledende beløb, som medlemsstaterne fastsætter, meddeles Kommissionen, jf. artikel 39.

Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandsstatsborgerens besiddelse. Hvis national ret giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsorering, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler; det samme gælder garantierklæringer fra en vært som defineret i national ret, hvis tredjelandsstatsborgeren bor hos en sådan.

5. Uanset stk. 1:

a) skal en tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse

b) kan en tredjelandsstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område, hvis der udstedes et visum ved grænsen i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

▼B

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over visa, der udstedes ved grænsen, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009 og bilag XII dertil.

Hvis det ikke er muligt at anbringe et visum i dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så fald anvendes det ensartet udformede ark til påføring af visum, jf. Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 ([1])

c) kan tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, få tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser. Hvis den pågældende tredjelandsstatsborger er indberettet i SIS, jf. stk. 1, litra d), underretter den medlemsstat, der tillader vedkommende at indrejse på sit område, de øvrige medlemsstater herom.

▼M3

Artikel 6a

Tredjelandsstatsborgere, hvorom oplysninger skal registreres i ind- og udrejsesystemet

1. Ved ind- og udrejse skal oplysninger om følgende personkategorier registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 16, 17, 19 og 20 i forordning (EU) 2017/2226:

a) tredjelandsstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, jf. nærværende forordnings artikel 6, stk. 1

b) tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som ikke er i besiddelse af et opholdskort i henhold til nævnte direktiv

c) tredjelandsstatsborgere, som:

i) er familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i medfør af en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og

ii) ikke er i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Oplysninger om tredjelandsstatsborgere, som er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold i overensstemmelse med denne forordnings artikel 14, skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.

3. Oplysninger om følgende personkategorier skal ikke registreres i ind- og udrejsesystemet:

a) tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som er i besiddelse af et opholdskort i henhold til nævnte direktiv, uanset om de ledsager eller slutter sig til denne unionsborger

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4).

▼**M3**

b) tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, uanset om de ledsager eller slutter sig til denne tredjelandsstatsborger, såfremt

i) denne tredjelandsstatsborger har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og

ii) disse tredjelandsstatsborgere er i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002

c) andre indehavere af opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 16), end dem, der er omhandlet af dette stykkes litra a) og b)

d) indehavere af visa til længerevarende ophold

e) tredjelandsstatsborgere, som udøver deres ret til mobilitet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU ([1]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 ([2])

f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og ►**C3** indehavere af et pas udstedt af Vatikanstaten eller Den Hellige Stol ◄

g) personer eller personkategorier, der er fritaget for ind- og udrejsekontrol, eller som er omfattet af særlige regler hvad angår ind- og udrejsekontrol, nemlig:

i) statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, jf. bilag VII, punkt 1

ii) flypiloter og andre besætningsmedlemmer, jf. bilag VII, punkt 2

iii) søfolk, jf. bilag VII, punkt 3, og søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under deres skibs ophold i anløbshavnen og kun på anløbshavnens område

iv) grænsearbejdere, jf. bilag VII, punkt 5

v) redningstjenester, politifolk, brandfolk i en nødsituation og grænsevagter, jf. bilag VII, punkt 7

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

▼M3

vi) offshorearbejdere, jf. bilag VII, punkt 8

vii) besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, jf. bilag VI, punkt 3.2.1, 3.2.2 og 3.2.3

viii) personer om bord på lystfartøjer, der ikke underkastes ind- og udrejsekontrol, jf. bilag VI, punkt 3.2.4, 3.2.5 og 3.2.6

h) personer, som er omfattet af en undtagelse til forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangssteder og inden for den normale åbningstid, jf. artikel 5, stk. 2

i) personer, der fremviser en gyldig tilladelse til lokal grænsetrafik, som giver dem ret til grænsepassage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 ([1])

j) besætningsmedlemmer på internationale passager- og godstog

k) personer, der med henblik på grænsepassage fremviser:

i) et gyldigt forenklet jernbanetransitdokument udstedt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 ([2]), eller

ii) et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, forudsat de foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område.

▼B

KAPITEL II

Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse

Artikel 7

Ind- og udrejsekontrol

1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed, navnlig når der er tale om sårbare personer.

De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

2. Grænsevagterne må ikke under udførelsen af ind- og udrejsekontrol af personer udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).

▼B

Artikel 8

Ind- og udrejsekontrol af personer

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Ind- og udrejsekontrollen foretages i overensstemmelse med dette kapitel.

Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Den pågældende medlemsstats nationale ret finder anvendelse ved kropsvisitering og anden gennemsøgning.

▼M2

2. Ved ind- og udrejse undergives personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, følgende kontrol:

a) kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

1) SIS

2) Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (»SLTD«)

3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

▼M3

Hvis et rejsedokument indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet bekræftes ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater, medmindre dette er teknisk umuligt eller, hvis der er tale om et rejsedokument udstedt af et tredjeland, umuligt på grund af manglende gyldige certifikater.

▼M2

b) kontrol af, at en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i SIS og andre relevante EU-databaser. Dette berører ikke søgning i nationale databaser og Interpols databaser.

Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet, skal mindst en af de biometriske identifikatorer i de pas og rejsedokumenter, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2252/2004, kontrolleres. Denne kontrol skal, når det er muligt, også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning.

▼M3

For personer, hvis indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, foretages verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. nævnte forordnings artikel 23, stk. 4.

▼M2

2a. Hvor kontrollen i databaser omhandlet i stk. 2, litra a) og b), vil have uforholdsmæssigt stor indvirkning på trafikstrømmen, kan en medlemsstat beslutte at foretage målrettet kontrol ved bestemte grænseovergangssteder efter en vurdering af risiciene for medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser.

Omfanget og varigheden af den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol i databaserne må ikke overstige det strengt nødvendige og defineres i overensstemmelse med en risikovurdering foretaget af den pågældende medlemsstat. Risikovurderingen skal redegøre for årsagerne til den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol i databaserne og tage hensyn til bl.a. den uforholdsmæssigt store indvirkning på trafikstrømmen og indeholde statistikker over passagerer og hændelser med relation til grænseoverskridende kriminalitet. Risikovurderingen skal ajourføres regelmæssigt.

Personer, som i princippet ikke er undergivet målrettet kontrol i databaserne, skal som minimum undergives kontrol med henblik på at fastslå deres identitet på grundlag af forelæggelse eller forevisning af rejsedokumenter. En sådan kontrol skal bestå af en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed til grænsepassage og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler, og i tilfælde, hvor der er tvivl om rejsedokumentet, eller hvis der er tegn på, at en sådan person kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, søger grænsevagten i de databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b).

Den pågældende medlemsstat sender straks sin risikovurdering og ajourføringer heraf til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ([1]) og afgiver hver sjette måned rapport til Kommissionen og til agenturet om, hvordan der er foretaget målrettet kontrol i databaserne. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere risikovurderingen eller dele heraf.

2b. Hvis en medlemsstat har til hensigt at foretage målrettet kontrol i databaserne i medfør af stk. 2a, underretter den straks de øvrige medlemsstater, agenturet og Kommissionen herom. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere underretningen eller dele heraf.

Hvis medlemsstaterne, agenturet eller Kommissionen har betænkeligheder ved hensigten om at foretage målrettet kontrol i databaserne, underretter de straks den pågældende medlemsstat om disse betænkeligheder. Den pågældende medlemsstat skal tage hensyn til disse betænkeligheder.

2c. Kommissionen skal senest den 8. april 2019 sende Europa-Parlamentet og Rådet en evaluering af gennemførelsen og konsekvenserne af stk. 2.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

▼M2

2d. For så vidt angår luftgrænser finder stk. 2a og 2b anvendelse i en overgangsperiode på højst seks måneder fra den 7. april 2017.

I ekstraordinære tilfælde, hvor der i en bestemt lufthavn er særlige infrastrukturproblemer, der kræver en længere frist for tilpasninger for at muliggøre gennemførelse af systematisk kontrol i databaser uden uforholdsmæssigt store indvirkninger på trafikstrømmen, kan den seks-måneders overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, forlænges for den bestemte lufthavn med højst 18 måneder i overensstemmelse med proceduren i tredje afsnit.

Med henblik herpå skal medlemsstaten senest tre måneder før udløbet af den overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, underrette Kommissionen, agenturet og de øvrige medlemsstater om de særlige infrastrukturproblemer i den pågældende lufthavn, de påtænkte foranstaltninger for at afhjælpe dem og den påkrævede frist til deres gennemførelse.

Hvis der er specifikke infrastrukturproblemer, der kræver en længere tilpasningsperiode, skal Kommissionen senest en måned efter modtagelsen af den i tredje afsnit omhandlede underretning og efter høring af agenturet tillade den pågældende medlemsstat at forlænge overgangsperioden for den pågældende lufthavn og, hvor det er relevant, fastsætte varigheden af en sådan forlængelse.

2e. Den kontrol i databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF ([1]) eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national ret.

Hvor denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved grænseovergangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet. Der foretages endvidere kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.

▼C1

2f. Uanset stk. 2 kan personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som passerer de indre landegrænser i medlemsstater, for hvilke kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer allerede er fuldført med positivt resultat, men for hvilke afgørelsen om at ophæve kontrollen ved deres indre grænser i henhold til de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter endnu ikke er truffet, kun underkastes den kontrol ved udrejse, der er omhandlet i stk. 2, på ikkesystematisk grundlag på basis af en risikovurdering.

▼B

([1]) Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24).

▼B

3. Tredjelandsstatsborgere skal underkastes følgende indgående ind- og udrejsekontrol:

a) den indgående indrejsekontrol skal omfatte kontrol af indrejsebetingelser, jf. artikel 6, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser Heri skal indgå en grundig undersøgelse af følgende:

▼M2

i) kontrol af den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

1) SIS

2) Interpols SLTD-database

3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

▼M3

For pas og rejsedokumenter, der indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

Undtagen for tredjelandsstatsborgere, som allerede har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, skal kontrolproceduren, hvis rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chip), og dette ansigtsbillede kan tilgås teknisk, omfatte verifikation af dette ansigtsbillede ved elektronisk sammenligning af ansigtsbilledet med det ansigtsbillede, der tages på stedet af den berørte tredjelandsstatsborger. Hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at kontrollere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen)

▼M2

ii) kontrol af, at rejsedokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse

▼M3

iii) for personer, hvis indrejse eller nægtelse af indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. artikel 23, stk. 4, i nævnte forordning

▼M3

iiia) for personer, hvis indrejse eller nægtelse af indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger ikke har nået eller overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, og for tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af visum til én eller to indrejser, kontrol af, om vedkommende har overholdt det maksimale antal tilladte indrejser, ved søgning i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 23 i forordning (EU) 2017/2226

▼B

iv) kontrol af, hvor den pågældende tredjelandsstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, dokumentationen herfor

v) kontrol af, om den pågældende tredjelandsstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til dennes hjemrejse eller gennemrejse til et tredjeland, hvor vedkommende er sikret indrejse, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis

▼M2

vi) kontrol af, om den pågældende tredjelandsstatsborger, dennes transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Sådan kontrol skal omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i SIS og i andre relevante EU-databaser og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som følge af en indberetning. Dette berører ikke søgningen i nationale databaser og Interpols databaser

▼B

b) hvis tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af et visum, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af visumindehaverens identitet og visummets ægthed ved hjælp af en søgning i visuminformationssystemet (VIS), jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008

▼M6

bb) hvis tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af et visum til længerevarende ophold eller en opholdstilladelse, skal den indgående indrejsekontrol omfatte verifikation af identiteten af indehaveren af visummet til længerevarende ophold eller opholdstilladelsen og af ægtheden og gyldigheden af visummet til længerevarende ophold eller opholdstilladelsen ved hjælp af en søgning i VIS i overensstemmelse med artikel 22g i forordning (EF) nr. 767/2008.

Såfremt kontrol af identiteten af indehaveren af visummet til længerevarende ophold eller opholdstilladelsen eller af ægtheden og gyldigheden af visummet til længerevarende ophold eller opholdstilladelsen mislykkes, eller der er tvivl om indehaverens identitet eller ægtheden af visummet til længerevarende ophold, opholdstilladelsen eller rejsedokumentet, foretager de pågældende kompetente myndigheders behørigt bemyndigede personale en verifikation af dokumentchippen

▼M6

_____

▼B

g) den indgående udrejsekontrol skal omfatte:

▼M3

i) verifikation af den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet og nationalitet og af ægtheden og gyldigheden af rejsedokumentet til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

1) SIS

2) INTERPOL's SLTD-database

3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

Undtagen for tredjelandsstatsborgere, som allerede har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, skal kontrolproceduren, hvis rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og dette ansigtsbillede kan tilgås teknisk, omfatte verifikation af dette ansigtsbillede ved elektronisk sammenligning af ansigtsbilledet med det ansigtsbillede, der tages på stedet af den pågældende tredjelandsstatsborger. Hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at kontrollere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen)

▼M2

ii) kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i SIS og andre relevante EU-databaser. Dette berører ikke søgningen i nationale databaser og Interpols databaser

▼M3

iii) for personer, hvis udrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a i denne forordning, verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. artikel 23, stk. 4, i nævnte forordning

▼M3

iv) for personer, hvis udrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne artikels artikel 6a, kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, ved at søge i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 23, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226

▼B

h) ud over den i litra g) omhandlede kontrol kan den indgående udrejsekontrol endvidere omfatte:

i) kontrol af, at personen er i besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, undtagen hvis vedkommende har en gyldig opholdstilladelse; sådan kontrol kan omfatte søgning i VIS, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

i) med henblik på identifikation af enhver person, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, kan der foretages en søgning i VIS, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008, og der kan søges i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2017/2226

▼M2

ia) den kontrol i databaser, der er omhandlet i litra a), nr. i) og vi), samt litra g), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med direktiv 2004/82/EF eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national ret

Hvor denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet. Der foretages endvidere kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage

ib) hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet, skal kontrollen om muligt omfatte mindst en af de biometriske identifikatorer i rejsedokumenterne.

▼B

4. Hvis der findes faciliteter til det, og hvis tredjelandsstatsborgeren anmoder derom, skal en sådan indgående kontrol foretages på et ikke-offentligt område.

▼M5

4a. Hvor konsultationen af de relevante databaser i forbindelse med ind- eller udrejse, herunder multiidentitetsdetektoren via den europæiske søgeportal, der er oprettet ved artikel 25, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 ([1]) henholdsvis resulterer i et gult link eller registrerer et rødt link, konsulterer grænsevagten det fælles identitetsregister, der er oprettet ved nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, eller SIS eller begge for at vurdere forskellene i de sammenkædede identitetsoplysninger eller rejsedokumentoplysninger. Grænsevagten foretager eventuel yderligere verifikation for at træffe en beslutning om status af og farven på linket.

I overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2019/817 gælder nærværende stykke kun fra idriftsættelsen af multiidentitetsdetektoren i henhold til nævnte forordnings artikel 72, stk. 4.

▼B

5. Uden at det berører andet afsnit, skal tredjelandsstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skriftligt på et sprog, som de forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, eller på en anden effektiv måde, oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol.

Disse oplysninger skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og det skal fremgå heraf, at tredjelandsstatsborgeren kan anmode om navn og tjenesteidentifikationsnummer på de grænsevagter, der foretager den indgående efterfølgende kontrol, samt om navnet på grænseovergangsstedet og den dato, hvor grænsepassagen fandt sted.

6. Kontrol af en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF.

7. De nærmere regler vedrørende de oplysninger, der skal registreres, er fastsat i bilag II.

8. Når artikel 5, stk. 2, litra a) eller b), finder anvendelse, kan medlemsstaterne også indføre undtagelser fra reglerne i nærværende artikel.

▼M3

9. Tredjelandsstatsborgeren underrettes om den maksimale varighed af et tilladt ophold under hensyntagen til antallet af indrejser og varigheden af det ophold, der er tilladt ifølge visummet. Denne underretning gives enten af grænsevagten på tidspunktet for ind- og udrejsekontrollen eller ved hjælp af udstyr, der er installeret på grænseovergangsstedet, og som gør det muligt for tredjelandsstatsborgeren at konsultere den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

▼M3

Artikel 8a

Brug af selvbetjeningssystemer til forudregistrering af oplysninger i ind- og udrejsesystemet

1. Personer, hvis grænsepassage i henhold til artikel 6a skal registreres i ind- og udrejsesystemet, kan bruge et selvbetjeningssystem til forudregistrering i ind- og udrejsesystemet af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), under forudsætning af at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Rejsedokumentet indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), og ægtheden og integriteten af dataene heri er bekræftet ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater.

b) Rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og som teknisk kan tilgås af selvbetjeningssystemet for at verificere indehaverens identitet ved at sammenholde det ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske datalagringsenhed (chippen), med det ansigtsbillede, der tages af indehaveren på stedet; hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at verificere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i rejsedokumentets elektroniske datalagringsenhed (chip).

2. I henhold til denne artikels stk. 1 skal selvbetjeningssystemet verificere, om den pågældende tredjelandsstatsborger tidligere er registreret i ind- og udrejsesystemet, og verificere vedkommendes identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

3. I overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 skal selvbetjeningssystemet foretage identifikation, jf. artikel 27 i nævnte forordning.

I overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 skal der i tilfælde, hvor der foretages identifikation i ind- og udrejsesystemet, endvidere:

a) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der er forpligtet til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, foretages verifikation af, om deres fingeraftryk stemmer overens med VIS-oplysningerne, jf. artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008, hvis en søgning i VIS med anvendelse af de data, der er omhandlet i samme forordnings artikel 18, stk. 1, viser, at personen er registreret i systemet. I tilfælde, hvor verifikation af en person i henhold til nærværende artikels stk. 2 ikke er lykkedes, skal VIS-oplysninger tilgås med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008

b) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der ikke skal være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, og som ikke kan findes ved søgning i ind- og udrejsesystemet i forbindelse med et identifikationstjek i henhold til artikel 27 i forordning (EU) 2017/2226, foretages en søgning i VIS, jf. artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

▼M3

4. Hvis der ikke er registreret oplysninger om en i denne artikels stk. 1 omhandlet person i ind- og udrejsesystemet, jf. stk. 2 og 3, skal:

a) tredjelandsstatsborgere, der er forpligtet til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, ved hjælp af selvbetjeningssystemet forudregistrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra c)-f), i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 16, stk. 6, i ind- og udrejsesystemet, og tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for forpligtelsen til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, skal ved hjælp af selvbetjeningssystemet forudregistrere de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 16, stk. 2, litra c), og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, litra d), i ind- og udrejsesystemet

b) personen efterfølgende henvises til en grænsevagt, som:

   i) forudregistrerer alle de krævede oplysninger, der ikke har kunnet indsamles ved hjælp af selvbetjeningssystemet

   ii) verificerer:

      — at det rejsedokument, der er brugt i selvbetjeningssystemet, også er det rejsedokument, som den pågældende person fremviser

      — at det ansigtsbillede, der tages af den berørte person på stedet, stemmer overens med det ansigtsbillede, der blev registreret ved hjælp af selvbetjeningssystemet, og

      — for personer, som ikke er i besiddelse af et i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001 krævet visum, at vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der blev registreret ved hjælp af selvbetjeningssystemet

   iii) bekræfter de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), og registrerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra a) og b), og artikel 18, stk. 6, litra a), b), c) og d), i forordning (EU) 2017/2226, når der er truffet beslutning om at tillade eller nægte indrejse.

5. Hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, indikerer, at der er registreret oplysninger om den i stk. 1 omhandlede person i ind- og udrejsesystemet, skal selvbetjeningssystemet vurdere, om det er nødvendigt at ajourføre en eller flere af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a).

6. Hvis den i stk. 5 omhandlede vurdering konstaterer, at den i stk. 1 omhandlede person har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, men at det er nødvendigt at ajourføre oplysningerne om vedkommende, skal personen:

a) ajourføre oplysningerne i ind- og udrejsesystemet ved at forudregistrere dem ved hjælp af selvbetjeningssystemet

▼M3

b) henvises til en grænsevagt, som verificerer korrektheden af den i dette stykkes litra a) omhandlede ajourføring og, når der er truffet beslutning om at tillade eller nægte indrejse, ajourfører den individuelle sagsmappe, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

7. Selvbetjeningssystemer skal betjenes under tilsyn af en grænsevagt, der har ansvar for at opdage uhensigtsmæssig, svigagtig eller unormal brug af selvbetjeningssystemet.

Artikel 8b

Brug af selvbetjeningssystemer og/eller elektroniske paskontroller af personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet

1. Personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a, kan få tilladelse til at bruge selvbetjeningssystemer til at foretage ind- og udrejsekontrol, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) rejsedokumentet indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), og ægtheden og integriteten af dataene heri er bekræftet ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater

b) rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og som teknisk kan tilgås af selvbetjeningssystemet for at verificere indehaverens identitet ved at sammenholde dette ansigtsbillede med det ansigtsbillede, der tages af indehaveren på stedet, og

c) den pågældende person er allerede registreret eller forudregistreret i ind- og udrejsesystemet.

2. Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, kan den indrejsekontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og stk. 3, litra a) og b), og den udrejsekontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og stk. 3, litra g) og h), foretages ved hjælp af et selvbetjeningssystem. Hvis udrejsekontrol foretages ved hjælp af et automatisk grænsekontrolsystem, skal den omfatte den kontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra h).

Hvis en person bevilges adgang til et nationalt lempelsesprogram, som en medlemsstat har oprettet i henhold til artikel 8d, kan den kontrol, der foretages ved hjælp af et selvbetjeningssystem ved indrejse, undlade undersøgelse af de aspekter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iv) og v), når denne person passerer denne medlemsstats ydre grænser eller de ydre grænser i en medlemsstat, som har indgået en aftale med den medlemsstat, der bevilgede adgang, som omhandlet i artikel 8d, stk. 9.

3. Ved ind- og udrejse skal resultaterne af den kontrol, der er foretaget ved hjælp af selvbetjeningssystemet, gøres tilgængelige for en grænsevagt. Denne grænsevagt overvåger resultaterne af ind- og udrejsekontrollen og tillader under hensyntagen til disse resultater ind- eller udrejse eller henviser i stedet den pågældende person til en grænsevagt, der foretager yderligere kontrol.

▼M3

4. Den pågældende person skal henvises til en grænsevagt, jf. stk. 3, i enhver af følgende situationer:

a) hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt

b) hvis kontrollen ved ind- eller udrejse, jf. stk. 2, viser, at en eller flere betingelser for ind- eller udrejse ikke er opfyldt

c) hvis resultaterne af kontrollen ved ind- eller udrejse, jf. stk. 2, rejser tvivl om personens identitet, eller hvis resultaterne viser, at personen anses for at udgøre en trussel mod en medlemsstats indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod folkesundheden

d) i tilfælde af tvivl

e) hvis ingen elektroniske paskontroller er tilgængelige.

5. Ud over de situationer, der er omhandlet i stk. 4, kan en grænsevagt, der overvåger grænsepassage, af andre grunde beslutte at henvise den person, som bruger selvbetjeningssystemet, til en grænsevagt.

6. Personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a, stk. 1, og som til ind- og udrejsekontrol har brugt et selvbetjeningssystem, kan få tilladelse til at benytte elektronisk paskontrol. Hvis der benyttes elektronisk paskontrol, skal den tilsvarende registrering af ind- eller udrejseoplysningerne og kobling af denne registrering til den pågældende individuelle sagsmappe, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2017/2226, ske ved grænsepassagen gennem den elektroniske paskontrol. Hvis den elektroniske paskontrol er fysisk adskilt fra selvbetjeningssystemet, skal der ved den elektroniske paskontrol foretages en verifikation af brugerens identitet for at sikre, at den person, der benytter den elektroniske paskontrol, også er den person, der har benyttet selvbetjeningssystemet. Verifikationen skal foretages ved hjælp af mindst én biometrisk identifikator.

7. Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1, litra a) eller b), eller begge, ikke er opfyldt, kan en del af indrejsekontrollen, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og en del af udrejsekontrollen, jf. artikel 8, stk. 3, litra g) og h), foretages ved hjælp af et selvbetjeningssystem. Grænsevagten kan nøjes med at foretage den verifikation, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b) samt g) og h), som ikke har kunnet foretages gennem selvbetjeningssystemet. Grænsevagten kontrollerer desuden, om det rejsedokument, der er brugt i selvbetjeningssystemet, også er det rejsedokument, som personen på stedet fremviser for denne grænsevagt.

8. Selvbetjeningssystemer og elektroniske paskontroller skal betjenes under tilsyn af en grænsevagt, der har ansvar for at opdage uhensigtsmæssig, svigagtig eller unormal brug af selvbetjeningssystemet eller elektroniske paskontroller, eller begge.

▼M3

9. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes mulighed for at bruge selvbetjeningssystemer eller elektroniske paskontroller, eller begge, i forbindelse med grænsepassage af unionsborgere, statsborgere fra et land, der deltager i Den Europæiske Frihandelssammenslutning under Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og statsborgere fra Schweiz samt tredjelandsstatsborgere, hvis grænsepassage ikke skal registreres i ind- og udrejsesystemet.

Artikel 8c

Standarder for automatiske grænsekontrolsystemer

Automatiske grænsekontrolsystemer udformes, så vidt det er muligt, på en sådan måde, at de kan anvendes af alle personer med undtagelse af børn under 12 år. De udformes også på en måde, der fuldt ud respekterer den menneskelige værdighed, navnlig når der er tale om sårbare personer. Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende automatiske grænsekontrolsystemer, skal de sikre tilstedeværelse af et tilstrækkeligt antal medarbejdere til at bistå personer med at anvende systemerne.

Artikel 8d

Nationale lempelsesprogrammer

1. En medlemsstat kan oprette et frivilligt program (»nationalt lempelsesprogram«) for at gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere eller statsborgere fra et konkret tredjeland, som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, at nyde godt af de lempelser, der er omhandlet i stk. 2, ved passage af en medlemsstats ydre grænser.

2. For så vidt angår de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og som bevilges adgang til det nationale lempelsesprogram, behøver den indgående indrejsekontrol uanset artikel 8, stk. 3, litra a), ikke at omfatte en undersøgelse af de aspekter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iv) og v), når sådanne tredjelandsstatsborgere passerer en medlemsstats ydre grænser.

3. Medlemsstaten foretager forudgående sikkerhedstjek af tredjelandsstatsborgere, der ansøger om adgang til det nationale lempelsesprogram, for navnlig at kontrollere, at de i stk. 4 omhandlede betingelser er opfyldt.

Forudgående sikkerhedstjek af sådanne tredjelandsstatsborgere foretages af grænsevagter, visummyndigheder som defineret i artikel 4, nr. 3), i forordning (EF) nr. 767/2008 eller immigrationsmyndigheder som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 4), i forordning (EU) 2017/2226.

4. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, bevilger kun en person adgang til det nationale lempelsesprogram, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne, jf. artikel 6, stk. 1.

b) Ansøgerens rejsedokument og, hvor det er relevant, visum, visum til længerevarende ophold eller opholdstilladelse er gyldig(t) og ikke falsk(t) eller forfalsket.

▼M3

c) Ansøgeren beviser sit behov for at rejse hyppigt eller regelmæssigt eller begrunder sin hensigt om at rejse hyppigt eller regelmæssigt.

d) Ansøgeren beviser sin integritet og pålidelighed, navnlig, hvis det er relevant, den lovlige anvendelse af tidligere visa eller visa med begrænset territorial gyldighed, vedkommendes økonomiske situation i oprindelseslandet og vedkommendes reelle hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udgangen af den tilladte opholdsperiode. I henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2017/2226 skal de myndigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, have adgang til ind- og udrejsesystemet for at kontrollere, at ansøgeren ikke tidligere har overskredet den maksimale varighed af et tilladt ophold på medlemsstaternes område.

e) Ansøgeren begrunder formålet med og vilkårene for de forventede ophold.

f) Ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler til at dække varigheden af de planlagte ophold samt tilbagerejsen til oprindelseslandet eller bopælslandet, eller ansøgeren er i stand til at skaffe sådanne midler på lovlig vis.

g) Der er foretaget en søgning i SIS.

5. Første adgang til det nationale lempelsesprogram bevilges for højst ét år. Adgang kan forlænges i op til yderligere fem år eller indtil udløbet af gyldighedsperioden for rejsedokumentet eller eventuelle udstedte visa til flere indrejser, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser, alt efter hvilken periode der er kortest.

I tilfælde af forlængelse revurderer medlemsstaten hvert år situationen for hver tredjelandsstatsborger, der er bevilget adgang til det nationale lempelsesprogram, for at sikre, at den pågældende tredjelandsstatsborger ud fra de ajourførte oplysninger stadig opfylder betingelserne i stk. 4. Denne revurdering kan foretages i forbindelse med ind- og udrejsekontrol.

6. Den indgående indrejsekontrol, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og den indgående udrejsekontrol, jf. artikel 8, stk. 3, litra g), skal også omfatte kontrol af, at tredjelandsstatsborgeren har gyldig adgang til det nationale lempelsesprogram.

Grænsevagter kan foretage verifikation af en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af det nationale lempelsesprogram, ved indrejse, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og ved udrejse, jf. artikel 8, stk. 3, litra g), uden elektronisk sammenligning af biometriske identifikatorer, men ved sammenligning af ansigtsbilledet fra den elektroniske lagringsenhed (chippen) og ansigtsbilledet i tredjelandsstatsborgerens individuelle sagsmappe i ind- og udrejsesystemet med den pågældende persons ansigt. Fuld verifikation foretages ved stikprøvekontrol og på grundlag af en risikoanalyse.

7. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, tilbagekalder straks den adgang til det nationale lempelsesprogram, der er bevilget til en tredjelandsstatsborger, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at bevilge adgang til dette program ikke var opfyldt eller ikke længere er opfyldt.

▼M3

8. Når det i overensstemmelse med stk. 3 kontrolleres, om ansøgeren opfylder betingelserne i stk. 4, skal der lægges særlig vægt på at vurdere, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring eller for nogen af medlemsstaternes sikkerhed, og om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område i løbet af det tilladte ophold.

Vurderingen af subsistensmidler til de påtænkte ophold foretages ud fra varigheden af og formålet med det eller de planlagte ophold og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de berørte medlemsstater for billig indkvartering og forplejning på grundlag af de vejledende beløb, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 39, stk. 1, litra c). Dokumentation for underhold, privat indlogering, eller begge, kan også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler.

Behandling af en ansøgning baseres navnlig på ægtheden og pålideligheden af de fremlagte dokumenter og på rigtigheden og pålideligheden af de udsagn, som ansøgeren fremsætter. Hvis en medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle en ansøgning, er i tvivl, hvad angår ansøgeren, ansøgerens udsagn eller de dokumenter, der er fremlagt, kan medlemsstaten høre andre medlemsstater, før der træffes afgørelse om ansøgningen.

9. To eller flere medlemsstater, der har oprettet deres eget nationale lempelsesprogram i henhold til denne artikel, kan indgå en indbyrdes aftale for at sikre, at personer, der har adgang til deres nationale lempelsesprogram, kan nyde godt af de lempelser, der er indrømmet i et andet nationalt lempelsesprogram. Inden for en frist på en måned efter indgåelsen af aftalen fremsendes en kopi af aftalen til Kommissionen.

10. Medlemsstaterne sikrer ved oprettelsen af et nationalt lempelsesprogram, at deres system, som driver programmet, opfylder de datasikkerhedsstandarder, der er fastlagt i artikel 43 i forordning (EU) 2017/2226. Medlemsstaterne foretager en behørig informationssikkerhedsrisikovurdering, og ansvaret for sikkerhed præciseres for alle trin i processen.

11. Kommissionen sender inden udgangen af det tredje år, hvor denne artikel finder anvendelse, en evaluering af gennemførelsen heraf til Europa-Parlamentet og Rådet. På grundlag af denne evaluering kan Europa-Parlamentet eller Rådet opfordre Kommissionen til at foreslå oprettelsen af et EU-program for hyppigt rejsende tredjelandsstatsborgere, der på forhånd er sikkerhedstjekket.

▼B

Artikel 9

Lempelse af ind- og udrejsekontrollen

1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

▼B

2. Når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med stk. 1, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.

Afgørelser om lempelse af kontrollen træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted.

En sådan lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.

▼M3

3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten registrere oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a. Hvis oplysningerne ikke kan registreres elektronisk, registreres de manuelt.

3a. Hvis det teknisk ikke kan lade sig gøre at registrere oplysninger i ind- og udrejsesystemets centrale system, eller hvis det centrale system svigter, finder alle følgende bestemmelser anvendelse:

i) Uanset denne forordnings artikel 6a skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, midlertidig lagres i den nationale ensartede grænseflade som defineret i artikel 7 i nævnte forordning. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysningerne midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfælde registreres oplysningerne i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart den tekniske hindring eller fejl er afhjulpet. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger og anvender den nødvendige infrastruktur, det nødvendige udstyr og de nødvendige ressourcer for at sikre, at en sådan midlertidig lokal lagring kan foretages når som helst og på alle deres grænseovergangssteder.

Uden at det berører forpligtelsen til at foretage ind- og udrejsekontrol i medfør af denne forordning, skal grænsevagten i en ekstraordinær situation, hvor det er teknisk umuligt at registrere oplysninger i ind- og udrejsesystemets centrale system og den nationale ensartede grænseflade, og det er teknisk umuligt midlertidig at lagre oplysninger lokalt i elektronisk form, lagre ind- og udrejseoplysninger manuelt i overensstemmelse med artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, med undtagelse af biometriske oplysninger, og anbringe et ind- eller udrejsestempel i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument. Disse oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart det er teknisk muligt.

Medlemsstaterne underretter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i forordning 2017/2226 Kommissionen om stempling af rejsedokumenter i de i dette nummers andet afsnit omhandlede ekstraordinære situationer.

ii) Uanset denne forordnings artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iii), og litra g), nr. iv), skal verifikationen af en visumindehavers identitet for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af visum, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), når det er teknisk muligt foretages ved at søge direkte i VIS, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008.

▼B

4. Hver medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af denne artikel til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

▼B

Artikel 10

Separate baner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter separate baner, navnlig ved grænseovergangssteder i lufthavne, for at udføre ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 8. Disse baner angives ved hjælp af skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III.

Medlemsstaterne kan indrette separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder og ved grænserne mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles grænser. Der skal anvendes skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, hvis medlemsstaterne indretter separate baner ved disse grænser.

Medlemsstaterne sikrer, at sådanne baner er tydeligt skiltet, herunder når reglerne for benyttelsen af de forskellige baner suspenderes i henhold til stk. 4 for at sikre, at flest mulige personer kan passere grænsen.

2. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A (»EU, EØS, CH«). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«) og del B2 (»alle pas«).

Tredjelandsstatsborgere, der ikke er visumpligtige ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, jf. forordning (EF) nr. 539/2001, og tredjelandsstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i nærværende forordnings bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i nærværende forordnings bilag III, del B2 (»alle pas«).

Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 (»alle pas«).

Oplysningerne på de i første, andet og tredje afsnit omhandlede skilte kan anføres på det eller de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

Der er ikke pligt til at stille særskilte baner til rådighed, som er angivet med skiltet i bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«). Medlemsstaterne beslutter under hensyn til de praktiske behov, om de vil gøre det, og i givet fald ved hvilke grænseovergangssteder.

3. Ved sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den skiltning, der er angivet i bilag III, del C.

Medlemsstaterne kan variere oplysningerne på disse skilte, hvor det er hensigtsmæssigt som følge af lokale forhold.

▼M3

3a. Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende elektroniske paskontroller, selvbetjeningssystemer eller automatiske grænsekontrolsystemer, anvender de skiltene i bilag III, del D, til at angive de respektive baner.

3b. Hvis medlemsstaterne beslutter at oprette et nationalt lempelsesprogram, jf. artikel 8d, kan de vælge at anvende særlige baner til tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af et sådant nationalt lempelsesprogram. De anvender skiltene i bilag III, del E, til at angive de respektive baner.

▼B

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan de kompetente myndigheder suspendere reglerne for benyttelsen af de forskellige baner, så længe det er nødvendigt for at afvikle dette trafikpres.

▼M3

Artikel 11

Stempling af rejsedokumenter

1. Såfremt der er udtrykkelig hjemmel hertil i national ret, kan en medlemsstat ved ind- og udrejse stemple en tredjelandsstatsborgers rejsedokument, hvis denne er i besiddelse af opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, der er udstedt af den pågældende medlemsstat.

2. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et forenklet jernbanetransitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, stemples ved ind- og udrejse. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område, stemples endvidere ved ind- og udrejse.

3. Rejsedokumenterne tilhørende tredjelandsstatsborgere, der på grundlag af et nationalt visum til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser rejser ind i eller ud af området for en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men anvender ind- og udrejsesystemet, stemples ved ind- og udrejse.

4. De praktiske ordninger for stempling findes i bilag IV.

Artikel 12

Formodning for opfyldelse af betingelserne for et kortvarigt opholds varighed

1. Hvis der ikke er oprettet en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet for en tredjelandsstatsborger, der befinder sig på en medlemsstats område, eller hvis de registrerede ind- og udrejseoplysninger om denne tredjelandsstatsborger ikke omfatter en udrejsedato efter datoen for udløb af det tilladte ophold, kan de kompetente myndigheder gå ud fra en formodning om, at denne tredjelandsstatsborger ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for varigheden af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, jf. dog artikel 12a.

▼M3

2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede formodning finder ikke anvendelse på en tredjelandsstatsborger, der kan fremlægge et hvilket som helst troværdigt bevismiddel for, at vedkommende har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, eller at vedkommende er i besiddelse en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold. Hvis det er relevant, finder artikel 35 i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede formodning kan afkræftes ved, at den pågældende tredjelandsstatsborger fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område eller for datoen for udløb af en tidligere opholdstilladelse eller et tidligere visum til længerevarende ophold, som viser, at den pågældende har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I tilfælde af at formodningen afkræftes, opretter de kompetente myndigheder om nødvendigt en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller angiver i ind- og udrejsesystemet, hvornår og hvor tredjelandsstatsborgeren passerede en af medlemsstaternes ydre grænser eller den indre grænse i en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men som anvender ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) 2017/2226.

4. Hvis den i stk. 1 omhandlede formodning ikke afkræftes, kan en tredjelandsstatsborger, der befinder sig på medlemsstaternes område, tilbagesendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ([1]).

En tredjelandsstatsborger, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, må kun sendes tilbage i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF.

Artikel 12a

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. For ved ind- og udrejse at kunne kontrollere, at personer, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold, og, hvor det er relevant, for ved indrejse at kunne kontrollere, at personer ikke har overskredet det antal indrejser, der er tilladt i henhold til visummet til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser, skal grænsevagterne i en periode på 180 dage efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet tage højde for ophold på medlemsstaternes område i de 180 dage før ind- eller udrejsen ved at kontrollere stemplerne i personens rejsedokumenter i tillæg til de oplysninger om indrejse/udrejse, der er registreret i ind- og udrejsesystemet.

2. Hvis en person er indrejst på medlemsstaternes område før idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og udrejser efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, skal der ved udrejsen oprettes en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, og datoen for den pågældende indrejse skal registreres i ind- og udrejseoplysningerne, jf. artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226. Anvendelsen af dette stykke er ikke begrænset til den i stk. 1 omhandlede periode på 180 dage efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indrejsestemplets dato og oplysningerne i ind- og udrejsesystemet gælder datoen for det pågældende stempel.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

▼M7

Artikel 13

Grænseovervågning

1. Hovedformålet med grænseovervågning er at forhindre eller afsløre ulovlig grænsepassage, at bidrage til at øge situationsbevidstheden, at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og at træffe foranstaltninger over for personer, som har passeret grænsen ulovligt. Den omfatter også foretagelsen af risikoanalyser. Uden at det berører artikel 3 og 4, skal en person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF.

2. Grænsevagterne anvender alle nødvendige ressourcer, herunder stationære eller mobile enheder, til at foretage grænseovervågning. Grænseovervågning foretages på en sådan måde, at den forhindrer og afskrækker personer fra ulovlig grænsepassage mellem grænseovergangssteder eller fra omgåelse af ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne, og foretages under fuld overholdelse af forpligtelserne i artikel 4.

3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne skal foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsigelige risici og trusler. Den skal gøre brug af situationsbilleder for bedre at være i stand til at nedbringe antallet af migranter, der mister livet ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser. Den skal omfatte hyppige og pludselige ændringer af overvågningstidspunkterne og andre metoder eller teknikker med henblik på effektivt at forhindre eller afsløre ulovlig grænsepassage.

4. Overvågningen skal foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme. Formålet med overvågningen er at forhindre ulovlig grænsepassage eller at pågribe personer i forbindelse med ulovlig passage af den ydre grænse. Overvågningen kan også foretages ved anvendelse af tekniske midler, herunder elektroniske midler, udstyr, overvågningssystemer og, hvor det er relevant, alle typer stationær og mobil infrastruktur.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 37 vedrørende yderligere foranstaltninger for overvågning, herunder udvikling af fælles minimumsstandarder for grænseovervågning. Disse fælles minimumsstandarder skal tage hensyn til grænsetype, dvs. land-, sø- eller luftgrænser, de indvirkningsniveauer, der er fastsat for hvert afsnit af de ydre grænser, jf. artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ([1]), og andre relevante faktorer såsom geografiske særtræk.

▼B

Artikel 14

Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, og som ikke tilhører en af de personkategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, skal nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

▼B

retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Indrejse kan kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. Afgørelsen træffes af en myndighed, der er bemyndiget hertil efter national ret. Den finder anvendelse umiddelbart.

Den begrundede afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen skal foreligge i form af en standardformular, jf. bilag V, del B, udfyldt af den myndighed, der efter national ret er bemyndiget til at nægte indrejse. Den udfyldte standardformular skal udleveres til den pågældende tredjelandsstatsborger, som skal anerkender modtagelsen af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af nævnte formular.

▼M3

Oplysninger om tredjelandsstatsborgere, som er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, stk. 2, og artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.

▼B

3. Personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen. Klageproceduren følger national ret. Tredjelandsstatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandsstatsborgerens vegne i henhold til national ret.

Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning for afgørelsen om nægtelse af indrejse.

▼M3

Såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkelig underbygget, har den pågældende tredjelandsstatsborger, uden at det berører spørgsmålet om tilkendelse af erstatning i henhold til national ret, ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget rettelse af de oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, eller af det annullerede indrejsestempel, eller begge, samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse.

▼B

4. Grænsevagterne sikrer, at en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne indsamler statistisk materiale om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil og nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt om, ved hvilken type grænse (land, luft eller sø) de er blevet nægtet indrejse, og indsender det statistiske materiale én gang om året til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 ([1]).

6. De nærmere regler vedrørende nægtelse af indrejse er fastsat i bilag V, del A.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

▼B

KAPITEL III

Personale og ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 15

Personale og ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne indsætter kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 7-14, på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 16

Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-14 udføres af grænsevagterne i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og national ret.

Ved varetagelsen af denne grænsekontrol forbliver de beføjelser til at indlede strafferetlig forfølgning, som tilkommer grænsevagterne i henhold til national ret, og som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, uændrede.

Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannede under hensyn til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er fastsat og udformet af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (»agenturet«), som er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004. Uddannelsesprogrammet skal indeholde specialuddannelse i at opdage og håndtere situationer vedrørende udsatte personer som f.eks. uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne tilskynder med støtte fra agenturet grænsevagterne til at lære de sprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de nationale tjenester, der er ansvarlige for grænsekontrol i henhold til deres nationale ret, jf. artikel 39.

3. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal hver medlemsstat sørge for et tæt og løbende samarbejde mellem sine nationale tjenester med ansvar for grænsekontrol.

Artikel 17

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og løbende samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-16. De udveksler alle relevante oplysninger.

2. Medlemsstaternes operative samarbejde med hensyn til forvaltning af de ydre grænser samordnes af agenturet.

▼B

3. Uden at det berører agenturets beføjelser kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet ved de ydre grænser på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, herunder udveksling af forbindelsesofficerer, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets virke.

Medlemsstaterne undlader enhver aktivitet, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål.

Medlemsstaterne underretter agenturet om det i første afsnit omhandlede operative samarbejde.

4. Medlemsstaterne varetager uddannelse i reglerne for grænsekontrol og i grundlæggende rettigheder. I den forbindelse tages der hensyn til de fælles uddannelsesstandarder, der udarbejdes og videreudvikles af agenturet.

Artikel 18

Fælles kontrol

1. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles landgrænser, kan, indtil den pågældende artikel anvendes, foretage fælles kontrol ved de fælles grænser, således at en person kun standses én gang med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, uden at det berører medlemsstaternes individuelle ansvar som følge af artikel 7-14.

Medlemsstaterne kan med henblik herpå indgå bilaterale ordninger med hinanden.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle ordninger, der indgås efter stk. 1.

KAPITEL IV

Særlige regler for ind- og udrejsekontrol

Artikel 19

Særlige regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

De særlige regler, der er fastsat i bilag VI, finder anvendelse på kontrol ved de forskellige typer grænser og af de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænseovergangene.

Disse særlige regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

Artikel 20

Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af visse personkategorier

1. De særlige regler, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på kontrol af følgende kategorier af personer:

▼M3

a) statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie

▼B

b) luftfartøjspiloter og andre besætningsmedlemmer

c) søfolk

d) indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

e) grænsearbejdere

f) mindreårige

g) redningstjenester, politi og brandvæsen samt grænsevagter

h) offshorearbejdere.

Disse særlige regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen modellerne til de kort, der udstedes af deres udenrigsministerier til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familiemedlemmer, jf. artikel 39.

KAPITEL V

▼M7

Særlige foranstaltninger vedrørende de ydre grænser

▼B

Artikel 21

Foranstaltninger ved de ydre grænser og støtte fra agenturet

1. Når der i en evalueringsrapport, som er udarbejdet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, kan Kommissionen, for at sikre overholdelse af henstillingerne som omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, ved gennemførelsesretsakter henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, som kan omfatte en eller begge af følgende:

a) indsættelse af europæiske grænsevagthold i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2007/2004

b) forelæggelse af medlemsstatens strategiske planer udarbejdet på grundlag af en risikovurdering, herunder oplysninger om anvendelse af personale og udstyr, for agenturet til udtalelse.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt det udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og om indvirkningen på de konstaterede mangler.

Den underretter også Europa-Parlamentet og Rådet.

▼B

3. Når en evalueringsrapport som omhandlet i stk. 1 konkluderer, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser og derfor skal rapportere om gennemførelsen af den relevante handlingsplan inden tre måneder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1053/2013, og når Kommissionen efter de tre måneder finder, at situationen varer ved, kan den, når alle betingelser herfor er opfyldt, iværksætte anvendelsen af proceduren i nærværende forordnings artikel 29.

▼M7

Artikel 21a

Midlertidige restriktioner for rejser til Unionen

1. Denne artikel finder anvendelse på større kriser for den offentlige sundhed.

2. Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage en gennemførelsesforordning, som fastsætter, at der ved de ydre grænser skal anvendes midlertidige restriktioner for rejser til medlemsstaterne.

Midlertidige rejserestriktioner kan omfatte midlertidige restriktioner for indrejse i medlemsstaterne og midlertidige sundhedsrelaterede restriktioner, der er nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed i området uden grænsekontrol ved de indre grænser. Disse midlertidige sundhedsrelaterede restriktioner kan omfatte testning, karantæne og selvisolation.

Midlertidige restriktioner for rejser til Unionen skal være forholdsmæssige og ikkeforskelsbehandlende. Hvis en medlemsstat vedtager strengere restriktioner end dem, der er fastsat i gennemførelsesretsakten, må disse restriktioner ikke have en negativ indvirkning på funktionen af området uden grænsekontrol ved de indre grænser. Midlertidige sundhedsrelaterede restriktioner for personer, der har ret til fri bevægelighed i medfør af EU-retten, skal til enhver tid overholde direktiv 2004/38/EF.

3. Følgende kategorier af personer er fritaget for indrejserestriktioner uafhængigt af formålet med deres rejse:

a) personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

b) tredjelandsstatsborgere, som er fastboende udlændinge i medfør af direktiv 2003/109/EF, personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre instrumenter i EU-retten eller national ret, herunder personer med international beskyttelse eller personer, som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer.

4. Kategorier af personer, der er opført i bilag XI, del A, er fritaget for indrejserestriktioner.

5. Enhver kategori af personer, der er opført i bilag XI, del B, er fritaget for indrejserestriktioner, hvis denne kategori er omfattet af den gennemførelsesforordning, der er omhandlet i stk. 2.

▼M7

6. Den i stk. 2 omhandlede gennemførelsesforordning skal, hvor det er relevant:

a) fastlægge, når det er påkrævet i lyset af arten af den større krise for den offentlige sundhed, de kategorier af personer, der foretager væsentlige rejser, jf. bilag XI, del B, som skal være fritaget for indrejserestriktioner

b) fastsætte de geografiske områder eller tredjelande, hvorfra rejser kan gøres til genstand for restriktioner eller fritagelser for restriktioner, og fastlægge en procedure for regelmæssig gennemgang af situationen i sådanne områder eller lande og af de indførte rejserestriktioner på grundlag af objektive metoder og objektive kriterier, navnlig den epidemiologiske situation

c) fastsætte betingelserne for, at ikkevæsentlige rejser kan begrænses eller fritages for restriktioner, herunder dokumentation, der skal fremlægges til støtte for fritagelsen, og betingelserne vedrørende varigheden og arten af opholdet i de områder eller lande, der er omhandlet i litra b)

d) henvise til midlertidige sundhedsrelaterede minimumsrestriktioner, som personer, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b), kan være underlagt

e) uanset stk. 4 og 5, fastsætte betingelserne for, at der kan indføres rejserestriktioner for personer, der foretager en væsentlig rejse.

7. Restriktioner for indrejse i medlemsstaterne for personer, der foretager væsentlige rejser, må kun indføres undtagelsesvis for en stærkt begrænset periode, indtil der er opnået tilstrækkelig viden om de større kriser for den offentlige sundhed, der er omhandlet i stk. 1, og indtil Rådet på forslag af Kommissionen identificerer og vedtager alternative sundhedsrelaterede restriktioner, som er nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed, og som skal gælde for disse personer.

▼B

AFSNIT III

DE INDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Ingen kontrol ved de indre grænser

Artikel 22

Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet.

▼M7

Artikel 23

Kontrol inden for medlemsstaternes område

Den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, berører ikke:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige eller andre offentlige beføjelser på deres område, herunder deres områder ved de indre grænser, som er tillagt dem i medfør af national ret, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har en virkning, der svarer til ind- og udrejsekontrol. Udøvelsen af sådanne beføjelser kan, hvor det er relevant, omfatte anvendelse af overvågnings- og kontrolteknologier, der normalt anvendes i området, med henblik på at imødegå trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden. De kompetente myndigheders udøvelse af deres beføjelser anses navnlig ikke for at svare til udøvelsen af ind- og udrejsekontrol, når foranstaltningerne opfylder samtlige følgende betingelser:

   i) ikke har grænsekontrol som formål

   ii) er baseret på generelle politioplysninger, eller, hvor formålet er at dæmme op for spredningen af en infektionssygdom, oplysninger om den offentlige sundhed og de kompetente myndigheders erfaringer med mulige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden navnlig med henblik på at:

      — bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet

      — nedbringe ulovlig indvandring, eller

      — dæmme op for spredningen af en infektionssygdom med epidemisk potentiale som fastlagt af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme

   iii) er udformet og udføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk personkontrol ved de ydre grænser, herunder når de gennemføres ved transportknudepunkter eller direkte om bord på personbefordringsmidler, og forudsat at de er baseret på en risikovurdering.

b) en medlemsstats kompetente myndigheders eller transportvirksomheders mulighed for i overensstemmelse med national ret at foretage sikkerhedskontrol af personer ved transportknudepunkter, forudsat at en sådan kontrol også foretages af personer, der rejser inden for en medlemsstats område

c) en medlemsstats mulighed for ved lov at fastsætte en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter

d) en medlemsstats mulighed for ved lov at fastsætte en forpligtelse for tredjelandsstatsborgere til at anmelde deres tilstedeværelse på dets område og en forpligtelse for hotelværter til at sikre, at tredjelandsstatsborgere udfylder og underskriver anmeldelser, med undtagelse af ledsagende ægtefæller eller ledsagende mindreårige eller deltagere i grupperejser, i henhold til bestemmelserne i henholdsvis artikel 22 og 45 i konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaftalen mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (»Schengenkonventionen«).

▼M7

Artikel 23a

Procedure for overførsel af personer, der pågribes i indre grænseområder

1. Uden at det berører artikel 22 fastsætter nærværende artikel proceduren for overførsel af en tredjelandsstatsborger, der pågribes i grænseområder, jf. artikel 23, under omstændigheder, hvor følgende betingelser er opfyldt:

a) tredjelandsstatsborgeren pågribes i forbindelse med kontrol, som involverer begge medlemsstaters kompetente myndigheder inden for rammerne af bilateralt samarbejde, som navnlig kan omfatte fælles politipatruljeringer, forudsat at medlemsstaterne er enige om at anvende en sådan procedure inden for rammerne af dette bilaterale samarbejde, og

b) på grundlag af de oplysninger, som umiddelbart er tilgængelige for de pågribende myndigheder, herunder erklæringer fra den pågældende person, identitets- eller rejsedokumenter eller andre dokumenter, der findes på personen, eller resultaterne af søgninger foretaget i relevante nationale databaser og EU-databaser, er der tydelige tegn på, at tredjelandsstatsborgeren er ankommet direkte fra den anden medlemsstat, og det fastslås, at tredjelandsstatsborgeren ikke har ret til at opholde sig på den medlemsstats område, hvor den pågældende er ankommet.

Proceduren i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på ansøgere som defineret i artikel 3, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 ([1]) eller på personer med international beskyttelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 ([2]).

Ved overførsel af en tredjelandsstatsborger, som den overførende medlemsstat formoder er mindreårig, underretter den overførende medlemsstat den modtagende medlemsstat om denne formodning, og begge medlemsstater sikrer, at alle foranstaltninger træffes under hensyntagen til barnets tarv og i overensstemmelse med deres respektive nationale ret.

2. Uanset artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF kan en medlemsstats kompetente myndigheder, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt, beslutte straks at overføre den pågældende tredjelandsstatsborger til den medlemsstat, hvorfra den pågældende er ankommet, i overensstemmelse med proceduren i bilag XII.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M7

3. Tredjelandsstatsborgere, der pågribes i grænseområder og overføres i medfør af proceduren i denne artikel, har ret til at påklage afgørelsen. Klager over afgørelsen om overførsel skal foretages i overensstemmelse med national ret i den overførende medlemsstat. Disse tredjelandsstatsborgerne skal have adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47. Den overførende medlemsstat skal ligeledes give dem en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan give oplysninger om repræsentanter med kompetence til at handle på disse tredjelandsstatsborgers vegne i overensstemmelse med national ret, på et sprog, som de forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Indgivelse af en sådan klage har ikke opsættende virkning.

4. Når en overførende medlemsstat anvender den i stk. 2 omhandlede procedure, skal den modtagende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at modtage den pågældende tredjelandsstatsborger i overensstemmelse med procedurerne i bilag XII. Alle relevante bestemmelser i direktiv 2008/115/EF finder anvendelse i den modtagende medlemsstat.

5. Medlemsstaterne definerer praktiske ordninger inden for rammerne af deres bilaterale samarbejde, herunder med henblik på som hovedregel at undgå brug af den i denne artikel omhandlede procedure, navnlig for afsnit af de indre grænser, hvor grænsekontrol er blevet genindført eller forlænget.

6. Proceduren fastsat i denne artikel berører ikke eksisterende bilaterale aftaler eller ordninger som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2008/115/EF.

7. Fra den 11. juli 2025 og årligt derefter forelægger medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, der er registreret i overensstemmelse med bilag XII, del A, punkt 4.

▼B

Artikel 24

Fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangssteder ved de indre grænser

▼M7

Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafiksikkerheden eller påkrævet med henblik på anvendelsen af de teknologier, der er omhandlet i artikel 23, litra a).

▼B

Medlemsstaterne skal samtidig være forberedt på at skulle sørge for kontrolfaciliteter, hvis grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres.

▼B

KAPITEL II

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

▼M7

Artikel 25

Generel ramme for midlertidig genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der i området uden grænsekontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat, kan denne medlemsstat undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved alle eller bestemte dele af sine indre grænser.

En alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kan navnlig anses for at skyldes:

a) terrorhandlinger eller -trusler og trusler fra alvorlig organiseret kriminalitet

b) større kriser for den offentlige sundhed

c) en ekstraordinær situation, der er kendetegnet ved pludselige større ulovlige bevægelser af tredjelandsstatsborgere mellem medlemsstaterne, som lægger betydeligt pres på velforberedte kompetente myndigheders samlede ressourcer og kapacitet, og som sandsynligvis vil bringe den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser i fare, som dokumenteret ved informationsanalyser og alle tilgængelige data, herunder fra relevante EU-agenturer

d) større eller højt profilerede internationale begivenheder.

2. Under alle omstændigheder må grænsekontrol ved de indre grænser kun genindføres som en sidste udvej. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den fastlagte alvorlige trussel.

Grænsekontrol må kun genindføres eller forlænges i henhold til artikel 25a og 28, hvis en medlemsstat har fastslået, at en sådan foranstaltning er nødvendig og forholdsmæssig under hensyntagen til de kriterier, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, og, hvis en sådan grænsekontrol forlænges, også under hensyntagen til den i artikel 26, stk. 2, omhandlede risikovurdering. Grænsekontrol kan desuden genindføres i overensstemmelse med artikel 29 under hensyntagen til kriterierne i artikel 30.

3. Hvis den samme alvorlige trussel varer ved, kan grænsekontrol ved de indre grænser forlænges i overensstemmelse med artikel 25a eller 29, eller, hvis truslen vedrører større kriser for den offentlige sundhed, artikel 28.

Den samme alvorlige trussel skal anses for at vare ved, hvis den af medlemsstaten fremsatte begrundelse for forlængelse af grænsekontrol er baseret på de samme grunde som dem, der berettigede den oprindelige genindførelse af grænsekontrol.

▼M7

Artikel 25a

Procedure i tilfælde, der kræver handling som følge af uforudseelige eller forudseelige begivenheder

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis straks genindføre grænsekontrol ved de indre grænser.

2. Samtidig med genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af denne artikels stk. 1 underretter medlemsstaten Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om genindførelsen af grænsekontrol, jf. artikel 27, stk. 1.

3. Genindfører en medlemsstat grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af stk. 1, må grænsekontrollen ikke forblive i kraft i længere end 1 måned. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end denne periode, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrol ved de indre grænser i yderligere perioder, i op til højst 3 måneder.

4. Hvis der kan forudses en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat, underretter medlemsstaten Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, jf. artikel 27, stk. 1, senest 4 uger før den planlagte genindførelse af grænsekontrol, eller hurtigst muligt, hvis de omstændigheder, der giver anledning til behovet for at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt for medlemsstaten mindre end 4 uger før den planlagte genindførelse.

5. Hvis denne artikels stk. 4 finder anvendelse, og uden at det berører stk. 6, kan der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser i op til 6 måneder. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved ud over denne periode, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrol ved de indre grænser i yderligere perioder på op til 6 måneder. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om alle forlængelser, jf. artikel 27, inden for de frister, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. Den maksimale varighed af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige 2 år, jf. dog nærværende artikels stk. 6.

6. Finder en medlemsstat, at der foreligger en afgørende ekstraordinær situation med hensyn til en vedvarende alvorlig trussel, der berettiger den fortsatte grænsekontrol ved de indre grænser ud over den maksimale periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, at den agter at forlænge grænsekontrol ved de indre grænser med en yderligere periode på op til 6 måneder. Denne underretning skal foretages senest 4 uger før den planlagte forlængelse og skal under hensyntagen til Kommissionens udtalelse afgivet i henhold til artikel 27a, stk. 3, indeholde en risikovurdering i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, der:

a) dokumenterer, at der fortsat består en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed

▼M7

b) dokumenterer, at alternative foranstaltninger til afhjælpning af truslen anses for at være eller har vist sig at være ineffektive på tidspunktet for underretningen

c) fremlægger de afbødende foranstaltninger, der overvejes i tilknytning til grænsekontrollen ved de indre grænser

d) hvis det er relevant, omfatter en fremstilling af de midler, tiltag og betingelser samt den tidsplan, der overvejes med henblik på ophævelse af grænsekontrollen ved de indre grænser.

Senest 3 måneder efter den underretning, der er omhandlet i første afsnit, afgiver Kommissionen en ny udtalelse om nødvendigheden og forholdsmæssigheden af forlængelsen af grænsekontrol ved de indre grænser. Efter modtagelsen af denne underretning kan Kommissionen på eget initiativ, eller skal Kommissionen efter anmodning fra den medlemsstat, der bliver direkte berørt, indlede en høringsproces i overensstemmelse med artikel 27a, stk. 1.

Hvis det i en afgørende ekstraordinær situation bekræftes, at der fortsat er behov for grænsekontrol ved de indre grænser på baggrund af den procedure, der er omhandlet i nærværende stykke, men den i første afsnit omhandlede yderligere periode på 6 måneder ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der findes effektive alternative foranstaltninger til at imødegå den vedvarende trussel, kan en medlemsstat beslutte at forlænge grænsekontrol ved de indre grænser med en supplerende og endelig yderligere periode på op til 6 måneder i overensstemmelse med den i andet afsnit omhandlede risikovurdering. Hvis en medlemsstat beslutter at gøre dette, underretter den straks Kommissionen om sin hensigt om at forlænge sin grænsekontrol ved de indre grænser. Kommissionen vedtager straks en henstilling om, hvorvidt en sådan endelig forlængelse er forenelig med traktaterne, navnlig principperne om nødvendighed og forholdsmæssighed. Denne henstilling fastlægger også, sammen med andre medlemsstater hvis det er relevant, de effektive kompensationsforanstaltninger, der skal gennemføres.

Artikel 26

Kriterier for midlertidig genindførelse og forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. For at fastslå om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig og forholdsmæssig, jf. artikel 25, stk. 2, vurderer en medlemsstat navnlig følgende:

a) hvor hensigtsmæssig genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser er i lyset af arten af den konstaterede alvorlige trussel, og navnlig om det er sandsynligt, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser på hensigtsmæssig vis vil imødegå truslen mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed, og hvorvidt målene for denne genindførelse kan nås ved:

i) brugen af alternative foranstaltninger såsom forholdsmæssig kontrol foretaget i forbindelse med kontrol inden for området som omhandlet i artikel 23, litra a)

ii) anvendelsen af proceduren i artikel 23a

iii) andre former for politisamarbejde, der er fastsat i EU-retten

▼M7

iv) fælles foranstaltninger vedrørende midlertidige restriktioner for rejser til medlemsstaterne som omhandlet i artikel 21a, stk. 2

b) den sandsynlige konsekvens af en sådan foranstaltning for:

i) personers bevægelser inden for området uden grænsekontrol ved de indre grænser, og

ii) grænseregionernes funktion under hensyntagen til de stærke sociale og økonomiske bånd mellem dem.

2. Har grænsekontrol ved de indre grænser været gældende i 6 måneder, jf. artikel 25a, stk. 5, foretager den berørte medlemsstat en risikovurdering, som ud over elementerne i artikel 27, stk. 2 og 3, også skal omfatte en fornyet vurdering af kriterierne i nærværende artikels stk. 1.

3. Er grænsekontrol ved de indre grænser blevet genindført eller forlænget, sikrer de berørte medlemsstater, at den ledsages af passende foranstaltninger, som afbøder virkningen af genindførelsen af grænsekontrol for personer og godstransport, idet der tages særligt hensyn til de stærke sociale og økonomiske bånd mellem grænseregionerne og til personer, der foretager væsentlige rejser.

Artikel 27

Underretning om midlertidig genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser og risikovurdering

1. Medlemsstaternes underretning om genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser skal indeholde følgende oplysninger:

a) begrundelsen for genindførelsen eller forlængelsen, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller indre sikkerhed

b) omfanget af den foreslåede genindførelse eller forlængelse, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser grænsekontrol skal genindføres eller forlænges

c) en angivelse af de godkendte grænseovergangssteder

d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse eller forlængelse

e) vurderingen af nødvendigheden og forholdsmæssigheden, jf. artikel 26, stk. 1, og i tilfælde af en forlængelse, jf. artikel 26, stk. 2

f) i givet fald, de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

To eller flere medlemsstater kan i fællesskab indgive en underretning.

▼M7

Medlemsstaterne indgiver underretningen ved hjælp af den standardformular, der skal fastlægges af Kommissionen i henhold til stk. 6.

2. Har grænsekontrol ved de indre grænser været gældende i 6 måneder, jf. artikel 25a, stk. 5, skal alle efterfølgende underretninger om forlængelsen af en sådan kontrol indeholde en risikovurdering. Risikovurderingen skal indeholde en beskrivelse af omfanget af og den forventede udvikling i den alvorlige trussel, navnlig hvor længe den alvorlige trussel forventes at vare ved, og hvilke afsnit af de indre grænser der kan blive berørt, samt oplysninger om koordineringsforanstaltninger med de øvrige medlemsstater, som påvirkes eller sandsynligvis vil blive påvirket af grænsekontrollen ved de indre grænser

3. Hvis medlemsstaterne genindfører eller forlænger grænsekontrol på grund af en situation, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra c), skal den vurdering, der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra e), også indeholde en risikovurdering og oplysninger om de pludselige større ulovlige bevægelser, herunder alle oplysninger indhentet fra de relevante EU-agenturer i overensstemmelse med deres respektive mandater og en dataanalyse fra relevante informationssystemer.

4. Den pågældende medlemsstat forelægger på Kommissionens anmodning alle yderligere oplysninger, herunder om koordineringsforanstaltningerne med de medlemsstater, der er berørt af den planlagte forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser, samt de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at vurdere den mulige anvendelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23 og 23a.

5. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at give alle de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-4, i tilfælde, der er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed, under hensyntagen til fortroligheden i forbindelse med igangværende undersøgelser. De medlemsstater, der sender en underretning efter stk. 1 eller 2, kan om nødvendigt og i overensstemmelse med national ret beslutte at klassificere alle eller dele af oplysningerne i underretningen, navnlig risikovurderingerne. En sådan klassificering udelukker ikke adgang til oplysninger gennem egnede og sikre kanaler for de øvrige medlemsstater, der er berørt af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. En sådan klassificering udelukker ikke, at medlemsstaterne stiller oplysningerne til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter, der fremsendes til Europa-Parlamentet i medfør af denne artikel, omfatter ikke de risikovurderinger, der er omhandlet i stk. 2, og skal overholde reglerne for fremsendelse og behandling af klassificerede informationer.

6. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt for at fastsætte den standardformular, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tredje afsnit, og gør denne standardformular tilgængelig online. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 38, stk. 2.

▼M7

Artikel 27a

Høring af medlemsstaterne og udtalelse fra Kommissionen

1. Efter modtagelsen af underretninger i medfør af artikel 27, stk. 1, kan Kommissionen på eget initiativ, eller skal Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat, der bliver direkte berørt af grænsekontrol ved de indre grænser, indlede en høringsproces, herunder fælles møder mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre eller forlænge grænsekontrol ved de indre grænser, og de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der bliver direkte berørt af sådanne foranstaltninger, og de relevante EU-agenturer.

Formålet med denne høring er navnlig at undersøge truslen mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed, nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den påtænkte genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under hensyntagen til, hvor egnede alternative foranstaltninger er, og, hvis grænsekontrol allerede er blevet genindført, virkningerne heraf, samt måder, hvorpå det gensidige samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser sikres.

Den medlemsstat, der planlægger at genindføre eller forlænge grænsekontrol ved de indre grænser, tager størst muligt hensyn til resultaterne af en sådan høring, når den beslutter, hvorvidt grænsekontrol ved de indre grænser skal genindføres eller forlænges, og når den foretager grænsekontrol ved den indre grænse.

2. Efter modtagelsen af underretninger i forbindelse med genindførelsen eller forlængelsen af grænsekontrol ved de indre grænser skal Kommissionen, eller kan enhver medlemsstat, uden at det berører artikel 72 i TEUF, afgive udtalelse, hvis de på grund af oplysningerne i underretningen og risikovurderingen, hvis det er relevant, eller eventuelle yderligere oplysninger har betænkeligheder med hensyn til, om den planlagte genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig eller forholdsmæssig.

3. Efter modtagelse af underretninger foretaget i forbindelse med en forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af artikel 25a, stk. 4, som fører til fortsættelsen af grænsekontrol ved de indre grænser i samlet 12 måneder, afgiver Kommissionen en udtalelse om, hvorvidt en sådan grænsekontrol er nødvendig og forholdsmæssig.

Kommissionens udtalelse skal mindst omfatte:

a) en vurdering af, hvorvidt genindførelsen eller forlængelsen af grænsekontrol ved de indre grænser er i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og forholdsmæssighed

b) en vurdering af, hvorvidt der i tilstrækkelig grad er blevet undersøgt alternative foranstaltninger som reaktion på den alvorlige trussel.

Hvis genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser vurderes og anses for at overholde principperne om nødvendighed og forholdsmæssighed, skal udtalelsen, hvor det er relevant, indeholde henstillinger om forbedring af samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at begrænse virkningen af grænsekontrol ved de indre grænser og bidrage til at mindske den vedvarende trussel.

▼M7

4. Når Kommissionen afgiver udtalelse som omhandlet i stk. 2 eller 3, iværksætter den en høringsproces i overensstemmelse med stk. 1 for at drøfte udtalelsen med medlemsstaterne.

Artikel 28

Særlig mekanisme, når en større krise for den offentlige sundhed bringer den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser i fare

1. Fastslår Kommissionen, at der foreligger en større krise for den offentlige sundhed, som berører flere medlemsstater og bringer den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser i fare, kan den fremsætte et forslag til Rådet om at vedtage en gennemførelsesafgørelse, der bemyndiger medlemsstaterne til at genindføre grænsekontrol, herunder enhver passende afbødende foranstaltning, der skal fastsættes på nationalt plan og EU-plan, hvis de tilgængelige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21a og 23, ikke er tilstrækkelige til at håndtere den større krise for den offentlige sundhed. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag.

2. Rådets gennemførelsesafgørelsen som omhandlet i stk. 1 skal gælde for en periode på op til 6 måneder og kan efter forslag fra Kommissionen forlænges i yderligere perioder på op til 6 måneder, så længe den større krise for den offentlige sundhed varer ved, under hensyntagen til den i stk. 4 omhandlede gennemgang.

3. Genindfører eller forlænger medlemsstaterne grænsekontrol på grund af den i stk. 1 omhandlede større krise for den offentlige sundhed, skal denne grænsekontrol fra ikrafttræden af Rådets gennemførelsesafgørelse som omhandlet i stk. 1 baseres på denne afgørelse.

4. Kommissionen gennemgår regelmæssigt udviklingen i den større krise for den offentlige sundhed som omhandlet i stk. 1 samt virkningerne af de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med Rådets gennemførelsesafgørelse som omhandlet i nævnte stykke, med henblik på at vurdere, om disse foranstaltninger fortsat er berettigede, og i modsat fald at foreslå at ophæve grænsekontrol ved de indre grænser snarest muligt.

5. Medlemsstaterne underretter straks Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om en genindførelse af grænsekontrol i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede afgørelse.

6. Medlemsstaterne kan træffe andre foranstaltninger som omhandlet i artikel 23 for at begrænse omfanget af grænsekontrol ved de indre grænser. Kommissionen tager hensyn til disse foranstaltninger i forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

▼B

Artikel 29

Særlig procedure, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

▼M1

1. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 21 i nærværende forordning eller på grund af en medlemsstats manglende overholdelse af en rådsafgørelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ([1]), og i det omfang disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller dele heraf, kan grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 for et tidsrum på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges op til tre gange med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis disse ekstraordinære omstændigheder varer ved.

▼B

2. Rådet kan som en sidste udvej og som en foranstaltning til beskyttelse af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvis alle øvrige foranstaltninger, navnlig de i artikel 21, stk. 1, omhandlede, ikke effektivt kan afbøde den konstaterede alvorlige trussel, henstille til en eller flere medlemsstater at genindføre grænsekontrol ved alle deres indre grænser eller ved bestemte dele heraf. Rådets henstilling baseres på et forslag fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag til henstilling.

Rådet angiver i sin henstilling som et minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a)-e).

Rådet kan henstille, at der foretages en forlængelse i overensstemmelse med de i nærværende artikel omhandlede vilkår og procedurer.

Inden en medlemsstat genindfører grænsekontrol ved alle sine indre grænser eller ved bestemte dele heraf, jf. nærværende stykke, underretter den de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Såfremt en medlemsstat ikke følger den i stk. 2 omhandlede henstilling, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen skriftligt om begrundelsen herfor.

I sådanne tilfælde forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som indeholder en vurdering af den begrundelse, som den pågældende medlemsstat har angivet, og konsekvenserne for beskyttelsen af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

▼B

4. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 2, først bliver kendt mindre end ti dage før afslutningen af den forudgående genindførelsesperiode, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 38, stk. 3, vedtage eventuelle nødvendige henstillinger ved gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Kommissionen forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af sådanne henstillinger Rådet et forslag til henstilling, jf. nærværende artikels stk. 2.

5. Nærværende artikel berører ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne eventuelt vedtager i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medfør af artikel 25, 27 og 28.

Artikel 30

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved de indre grænser, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Hvis Rådet som en sidste udvej vedtager en henstilling om midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved en eller flere af de indre grænser eller ved dele heraf, jf. artikel 29, stk. 2, vurderer det, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og om foranstaltningen står i rimeligt forhold til truslen. Denne vurdering foretages på grundlag af detaljerede oplysninger fremlagt af den eller de berørte medlemsstater og Kommissionen samt alle andre relevante oplysninger, herunder oplysninger indhentet i henhold til nærværende artikels stk. 2. Ved en sådan vurdering tages der navnlig hensyn til følgende:

a) hvorvidt der findes tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger, der kan anvendes eller er blevet anvendt på nationalt plan eller EU-plan, eller begge, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer eller agenturer, såsom agenturet, Det Europæiske Asylstøttekontor oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 ([1]) eller Den Europæiske Politienhed (»Europol«) oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og i hvilket omfang sådanne foranstaltninger udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser

b) de nuværende eller sandsynlige fremtidige virkninger af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser, der er konstateret i forbindelse med de evalueringer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013, og i hvilket omfang sådanne alvorlige mangler udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11).

▼B

c) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

2. Kommissionen kan, inden den vedtager et forslag til Rådets henstilling, jf. artikel 29, stk. 2:

a) anmode medlemsstaterne, agenturet, Europol eller andre af Unionens organer, kontorer eller agenturer om yderligere oplysninger

b) med støtte fra eksperter fra medlemsstaterne, agenturet, Europol eller et andet af Unionens relevante organer, kontorer eller agenturer gennemføre besøg på stedet for at indhente eller kontrollere oplysninger af relevans for den pågældende henstilling.

Artikel 31

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater underretter snarest muligt Europa-Parlamentet og Rådet om omstændigheder, der kan medføre anvendelse af artikel 21 og 25-30.

Artikel 32

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II tilsvarende anvendelse.

▼M7

Artikel 33

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Senest 4 uger efter ophævelsen af grænsekontrol ved de indre grænser forelægger de medlemsstater, som har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen og, hvor det er relevant, forlængelsen af kontrol ved de indre grænser.

2. Uden at det berører stk. 1, forelægger den berørte medlemsstat, hvis grænsekontrol er forlænget som omhandlet i artikel 25a, stk. 5, en rapport ved udløbet af 12 måneder og 12 måneder derefter, hvis grænsekontrol undtagelsesvis opretholdes.

3. I rapporten skal der navnlig redegøres for den indledende og opfølgende vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af grænsekontrol, opfyldelsen af de i artikel 26 omhandlede kriterier, gennemførelsen af kontrollen, det praktiske samarbejde med nabomedlemsstater, virkningerne for den frie bevægelighed for personer, navnlig i grænseregioner, og hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv, herunder en efterfølgende vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af genindførelsen af grænsekontrol.

▼M7

4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt for at fastlægge et ensartet format for en sådan rapport og gør det tilgængeligt online. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 38, stk. 2.

5. Kommissionen kan afgive udtalelse om den efterfølgende vurdering af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved en eller flere indre grænser eller ved dele heraf.

6. Mindst én gang om året forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om funktionen af området uden grænsekontrol ved de indre grænser (»Schengenstatusrapporten«). Kommissionen kan også drøfte Schengenstatusrapporten særskilt med Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal indeholde en liste over alle beslutninger om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, der er truffet i løbet af det relevante år, samt de tiltag, som Kommissionen har iværksat med hensyn til genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser. I rapporten lægges der særlig vægt på grænsekontrol, der har været gældende i mere end 12 måneder. Den skal også indeholde en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af genindførelse og forlængelser af grænsekontrol i den periode, som rapporten dækker, samt oplysninger om tendenserne på området uden grænsekontrol ved de indre grænser for så vidt angår tredjelandsstatsborgeres ulovlige bevægelser under hensyntagen til de tilgængelige oplysninger fra de relevante EU-agenturer og dataanalyse fra relevante informationssystemer.

▼B

Artikel 34

Oplysninger til offentligheden

Kommissionen og den berørte medlemsstat underretter på en koordineret måde offentligheden om en afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser og anfører navnlig foranstaltningens start- og slutdato, medmindre tungerevejende sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.

Artikel 35

Fortrolighed

På anmodning af den berørte medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af grænsekontrol, og den rapport, der udarbejdes i medfør af artikel 33.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼M7

Artikel 36

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende ændring af bilag III, IV og VIII.

▼M7

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på at supplere denne forordning ved i bilag XI, del B, at tilføje kategorier af personer, der foretager væsentlige rejser.

3. Hvis det i behørigt begrundede tilfælde i forbindelse med arten af den større krise for den offentlige sundhed er påkrævet i særligt hastende tilfælde, finder proceduren i artikel 37a anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 2.

▼B

Artikel 37

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 5, og artikel 36, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Den i artikel 13, stk. 5, og artikel 36 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, og artikel 36 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼M7

Artikel 37a

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 37, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

▼B

Artikel 38

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 39

Meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

a) listen over opholdstilladelser med angivelse af, hvilke der er omfattet af henholdsvis artikel 2, nr. 16), litra a), og artikel 2, nr. 16), litra b), og medsender en model for de opholdstilladelser, der er omfattet af artikel 2, nr. 16), litra b). Når opholdskort er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF, skal dette specifikt angives, og der skal udsendes en model af opholdskort, der ikke er udstedt i overensstemmelse med den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002

b) listen over deres grænseovergangssteder

c) de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved passage af de ydre grænser

d) listen over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen

e) eksempler på modeller til kort, der udstedes af udenrigsministerierne

f) undtagelser fra reglerne vedrørende passage af de ydre grænser, jf. artikel 5, stk. 2, litra a)

g) de i artikel 11, stk. 3, omhandlede statistikker

▼M7

h) de områder, der betragtes som grænseregioner og alle relevante ændringer heraf.

▼B

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 40

Lokal grænsetrafik

Denne forordning berører ikke EU-reglerne om lokal grænsetrafik og gældende bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik.

▼B

Artikel 41

Ceuta og Melilla

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke de særlige regler for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ([1]).

Artikel 42

Meddelelse af oplysninger fra medlemsstaterne

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 23, litra c) og d), de sanktioner, som er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og bilaterale aftaler, som er tilladt i medfør af denne forordning. Efterfølgende ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

De af medlemsstaterne meddelte oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

▼M3

Artikel 42a

Overgangsforanstaltninger for medlemsstater, som endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet

1. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der passerer grænserne for de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stemples systematisk ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende de i nærværende forordnings artikel 6a, stk. 1, litra b) og c), omhandlede tredjelandsstatsborgere, der passerer grænserne for de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stemples ved ind- og udrejse.

Disse stemplingsforpligtelser finder også anvendelse, når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 9.

2. Uanset denne artikels stk. 1 anbringes der ikke stempel på rejsedokumenter tilhørende de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 6a, stk. 3, litra a), b) og f), litra g), nr. i), ii), iii) og vii), og litra j).

3. De bestemmelser i denne forordning, der vedrører oplysninger om ind- og udrejse i ind- og udrejsesystemet og mangel på sådanne oplysninger i ind- og udrejsesystemet, navnlig artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iiia), og litra g), nr. iv), artikel 8d, stk. 4, litra d), og artikel 12, finder tilsvarende anvendelse på ind- og udrejsestempler.

([1]) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 73.

▼M3

4. Når en formodning om opfyldelse af betingelserne for et opholds varighed afkræftes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, har den tredjelandsstatsborger, der befinder sig på området for en medlemsstat, som endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet, ret til i sit rejsedokument at få angivet, hvor og hvornår vedkommende passerede den pågældende medlemsstats ydre eller indre grænse. En formular som vist i bilag VIII kan også udleveres til tredjelandsstatsborgeren.

5. Bestemmelserne om stempling i bilag IV finder anvendelse.

6. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stempler de rejsedokumenter, som tilhører tredjelandsstatsborgere, der ved deres grænse nægtes indrejse med henblik på et kortvarigt ophold. Stemplingen foretages i overensstemmelse med specifikationerne i bilag V, del A, punkt 1, litra d).

7. Stemplingsforpligtelserne i medfør af stk. 1-6 finder anvendelse indtil det tidspunkt, hvor ind- og udrejsesystemet sættes i drift i den berørte medlemsstat.

▼M7

Artikel 42b

Underretning om grænseregioner

Senest den 11. januar 2025 fastsætter alle medlemsstater med fælles indre grænser i tæt samarbejde de dele af deres område, der betragtes som grænseregioner, idet der tages hensyn til de stærke sociale og økonomiske bånd mellem dem, og underretter Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om alle relevante ændringer heraf.

▼B

Artikel 43

Evalueringsmekanisme

1. I overensstemmelse med traktaterne, og uden at dette berører de heri fastsatte bestemmelser om traktatbrudsprocedurer, evalueres den enkelte medlemsstats gennemførelse af denne forordning ved en evalueringsmekanisme.

2. Reglerne om evalueringsmekanismen er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013. I overensstemmelse med denne evalueringsmekanisme gennemfører medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om nærværende forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Efter denne mekanisme evalueres hver medlemsstat mindst én gang hvert femte år af et lille hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og af eksperter, der udpeges af medlemsstaterne.

Evalueringerne kan bestå af anmeldt eller uanmeldt besøg på stedet ved de ydre eller de indre grænser.

I overensstemmelse med denne mekanisme er Kommissionen ansvarlig for vedtagelsen af de flerårige og årlige evalueringsprogrammer og evalueringsrapporterne.

▼B

3. I tilfælde af eventuelle mangler kan der fremsættes henstillinger om afhjælpende foranstaltninger til de pågældende medlemsstater.

Når der i en evalueringsrapport vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013 konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, finder artikel 21 og 29 i nærværende forordning anvendelse.

4. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes i alle faser af evalueringen, og alle relevante dokumenter fremsendes til disse institutioner i overensstemmelse med reglerne om klassificerede dokumenter.

5. Europa-Parlamentet underrettes straks og fuldt ud om eventuelle forslag til ændring eller til erstatning af de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013.

Artikel 44

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 562/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 45

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

▼B

BILAG I

Dokumentation til kontrol af, at indrejsebetingelserne er opfyldt

Den dokumentation, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, kan omfatte følgende:

a) for forretningsrejser:

   i) en indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller arrangementer af kommerciel, industriel eller arbejdsrelateret art

   ii) andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller arbejdsrelaterede kontakter

   iii) i givet fald adgangsbilletter til messer og kongresser

b) for rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:

   i) et optagelsesbevis fra en læreanstalt med henblik på at deltage i teoretiske eller praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser

   ii) studiekort eller beviser for fulgte kurser

c) for turistrejser eller private rejser:

   i) dokumentation for indkvartering:

      — i givet fald en invitation fra værten

      — dokumentation fra det etablissement, der står for indkvartering, eller en anden form for dokumentation for den påtænkte indkvartering

   ii) dokumentation for rejseruten:

      — bekræftet reservation af en organiseret rejse eller en anden egnet form for dokumentation for den påtænkte rejseplan

   iii) dokumentation for hjemrejse:

      — retur- eller rundrejsebillet

d) for rejser af politisk, videnskabelig, kulturel, sportslig eller religiøs art eller med anden begrundelse:

   indbydelser, adgangsbilletter, tilmeldinger eller programmer så vidt muligt med angivelse af navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller en anden form for egnet dokumentation for formålet med besøget.

▼B

BILAG II

Registrering af oplysninger

Alle grænseovergangssteder registrerer manuelt eller elektronisk alle tjenesteoplysninger samt alle andre særlig vigtige oplysninger. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

a) navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen, og på de øvrige personer på hvert hold

b) lempelser i personkontrollen i overensstemmelse med artikel 9

c) udstedelse ved grænsen af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa

d) pågribelser af personer og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)

e) nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationaliteter)

f) sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på grænsevagter, der er tildelt et bestemt stempel på et givet tidspunkt eller en bestemt vagt, og oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet

g) klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol

h) andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning

i) særlige hændelser.

▼B

BILAG III

Modeller til skiltning af baner ved grænseovergangsstederne

DEL A

([1])

([1]) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

▼B

DEL B1: »visum ikke påkrævet«

DEL B2: »alle pas«.

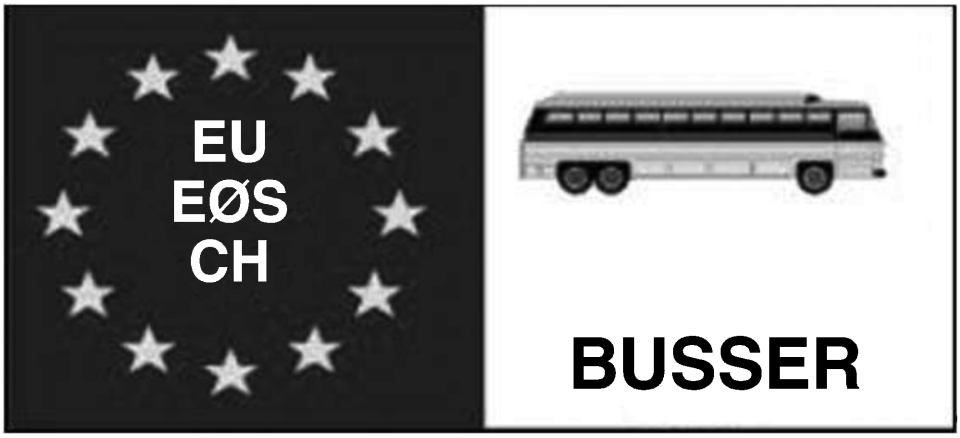

▼B

DEL C

([1])

([1])

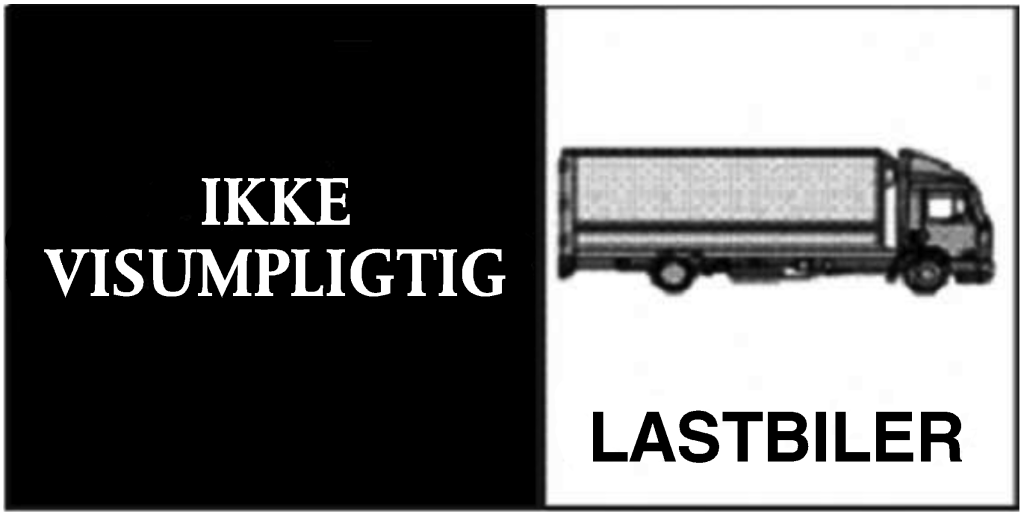
([1])

([1]) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

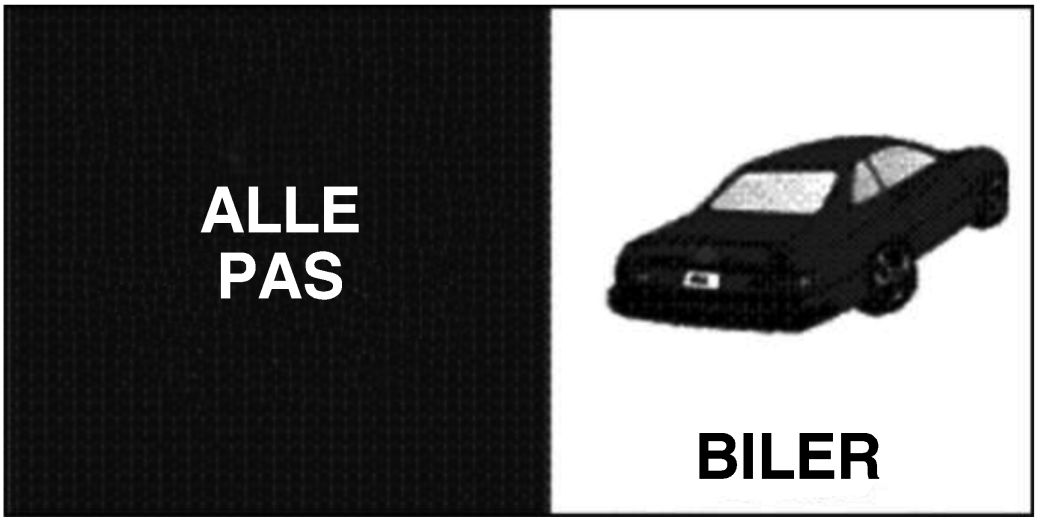
▼B

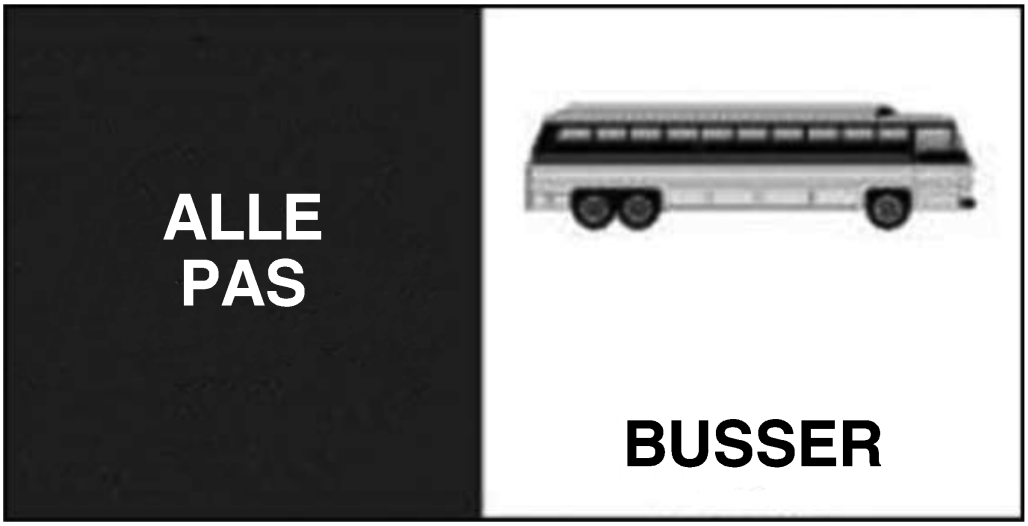

IKKE
VISUMPLIGTIG
BILER

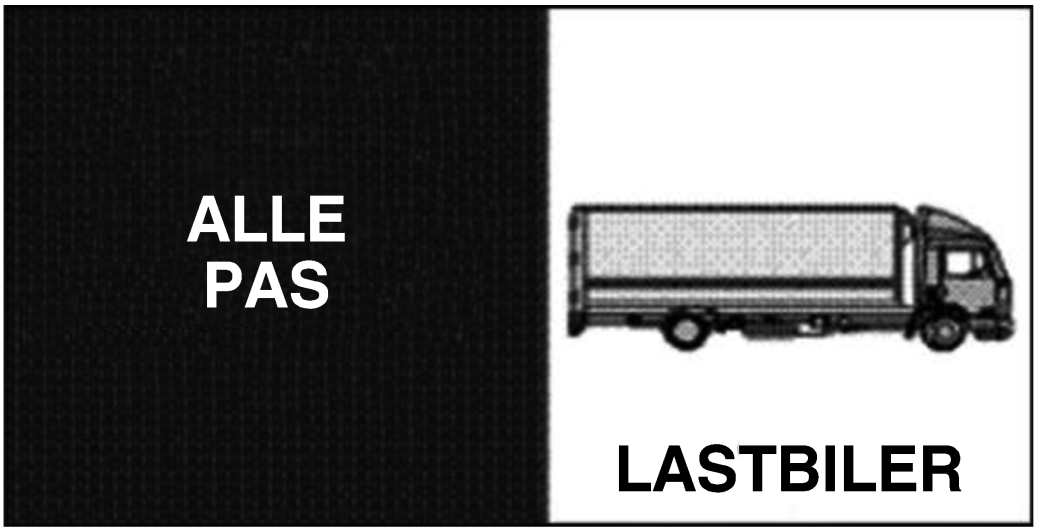

IKKE
VISUMPLIGTIG
BUSSER

IKKE
VISUMPLIGTIG
LASTBILER

▼B

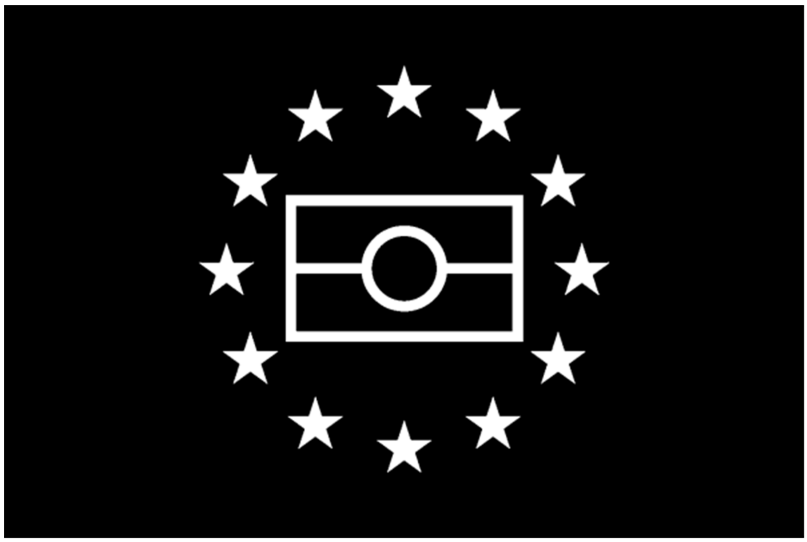

▼M3

DEL D

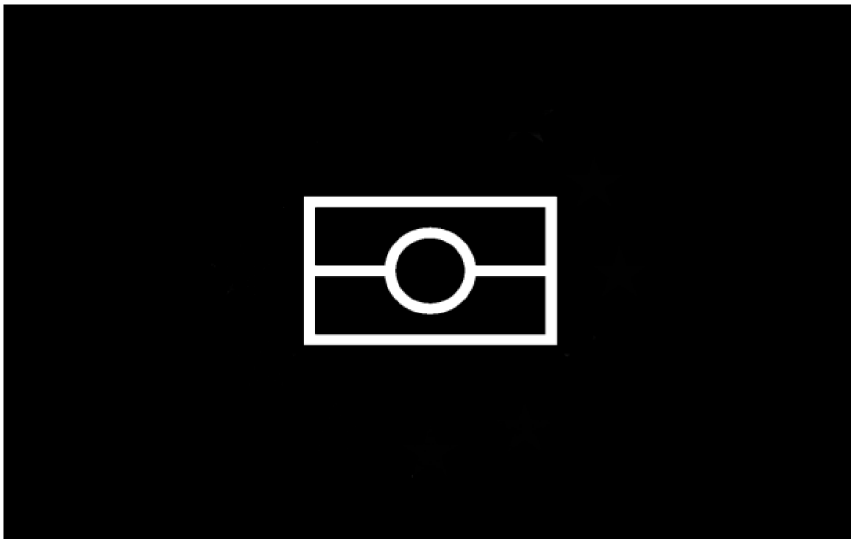
Del D1: Baner med automatiseret grænsekontrol for borgere fra EU, EØS og Schweiz (CH)

Der kræves ingen stjerner for Schweiz, Liechtenstein, Norge og Island

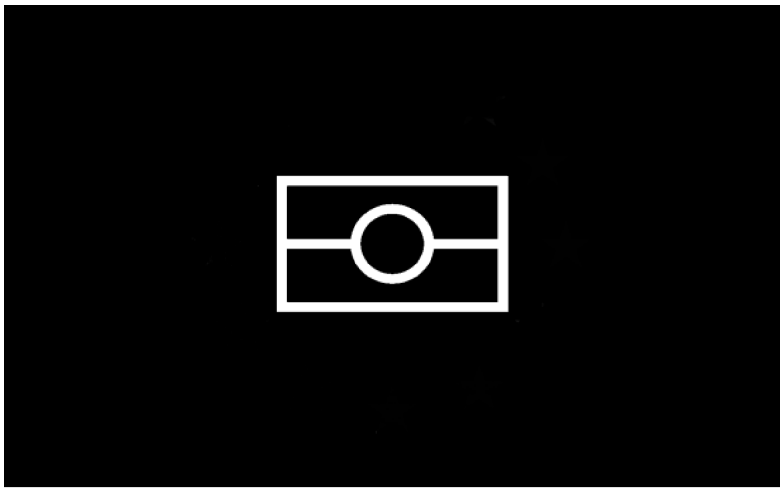
Del D2: Baner med automatiseret grænsekontrol for tredjelandsstatsborgere

▼M3

TREDJELANDS-
STATSBORGERE

Del D3: Baner med automatiseret grænsekontrol for alle pas

ALLE PAS

Del E: Baner til registrerede rejsende

REGISTREREDE
REJSENDE

▼B

BILAG IV

Stempling

▼M3

1. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et forenklet jernbanetransitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, skal stemples ved ind- og udrejse. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område, skal også stemples ved ind- og udrejse. Såfremt der er udtrykkelig hjemmel hertil i national ret, kan en medlemsstat ved ind- og udrejse endvidere stemple en tredjelandsstatsborgers rejsedokument, hvis denne er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 11.

   Rejsedokumenterne tilhørende en tredjelandsstatsborger, der på grundlag af et nationalt visum til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser rejser ind i eller ud af området for en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men anvender ind- og udrejsesystemet, stemples ved ind- og udrejse.

1a. Kravene til disse stempler er fastlagt i Schengeneksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex (94) 16 rev. og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

▼B

2. Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.

▼M3

2a. Ved ind- og udrejse af tredjelandsstatsborgere, der er visum- og stemplingspligtige, anbringes stemplet på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, sættes stemplet dog på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke.

———————

▼B

4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved grænseovergangssteder, og underretter de øvrige medlemsstater, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom. Disse kontaktpunkter skal hurtigst muligt have adgang til oplysninger om de fælles indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved den pågældende medlemsstats ydre grænse, og navnlig oplysninger om følgende:

   a) hvilket stempel der anvendes ved et givet grænseovergangssted

   b) identiteten på den grænsevagt, til hvem et givet stempel er tildelt på et givet tidspunkt

   c) den sikkerhedskode, som et givet stempel har på et givent tidspunkt.

   Anmodninger om oplysninger om de fælles ind- og udrejsestempler forelægges ovennævnte nationale kontaktpunkter.

   De nationale kontaktpunkter videresender desuden straks oplysninger om ændringer i kontaktpunkterne og om bortkomne eller stjålne stempler til de øvrige kontaktpunkter, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen.

▼B

BILAG V

DEL A

Procedurer for nægtelse af indrejse ved grænsen

1. Ved nægtelse af indrejse skal den kompetente grænsevagt:

   a) udfylde den standardformular for nægtelse af indrejse, der er vist i del B. Den pågældende tredjelandsstatsborger skal underskrive formularen og modtager en kopi af den underskrevne formular. Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken »Bemærkninger«

▼M3

   b) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, i ind- og udrejsesystemet, registrere oplysningen om nægtelse af indrejse, jf. denne forordnings artikel 6a, stk. 2, og artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226

▼B

   c) annullere eller inddrage visummet, afhængigt af det enkelte tilfælde, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 34 i forordning (EF) nr. 810/2009

▼M3

   d) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, for hvem nægtelse af indrejse ikke skal registreres i ind- og udrejsesystemet, stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og over for det på højre side ligeledes med uudsletteligt sort blæk skrive det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse, jf. listen herover på standardformularen for nægtelse af indrejse i dette bilags del B. For disse personkategorier skal grænsevagten desuden indføre enhver nægtelse af indrejse i et register eller notere det på en liste med angivelse af den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet og nationalitet, referencer på tredjelandsstatsborgerens grænsepassagedokument samt begrundelse og dato for nægtelse af indrejse.

   De praktiske ordninger for stempling findes i bilag IV.

▼B

2. Hvis en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, er blevet befordret til grænsen af en transportvirksomhed, skal den lokalt ansvarlige myndighed:

   a) pålægge transportvirksomheden at tage ansvaret for den pågældende tredjelandsstatsborger og straks befordre denne enten til det tredjeland, vedkommende er ankommet fra, eller til det tredjeland, som har udstedt vedkommendes grænsepassagedokument, eller til et andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller foranstalte viderebefordring i overensstemmelse med artikel 26 i Schengenkonventionen og Rådets direktiv 2001/51/EF ([1])

   b) indtil tilbagesendelse kan finde sted, træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, indrejser ulovligt.

3. Hvis der foreligger grunde både til at nægte en tredjelandsstatsborger indrejse og til at anholde den pågældende, tager grænsevagten kontakt til de kompetente myndigheder for at beslutte, hvilken foranstaltning der skal iværksættes i overensstemmelse med national ret.

([1]) Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45).

▼B

DEL B

Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen

Angivelse af stat

Statens logo (angivelse af myndighed)

_____

_____ (1)

NÆGTELSE AF INDREJSE VED GRÆNSEN

Den _____ kl. (tidspunkt) _____ graenseovergangssted _____

Undertegnede _____ oplyser med hensyn til:

Efternavn _____ Fornavn _____

Fodselsdato _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Type identitets dokument _____ nr. _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nr. _____ type _____ udstedt af _____

gyldigt fra _____ til _____

for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____

og som kommer fra _____ med _____ (det anvendte transportmiddel anføres — f.eks. rutenummer). Den pågældende underrettes herved om, at han/hun nægtes indrejse i henhold til *(angivelse af gældende national ret)* med følgende begrundelse:

☐ (A) Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt rejsedokument

☐ (B) Den pågældende er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret rejsedokument

☐ (C) Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldigt visum eller opholdstilladelse

☐ (D) Den pågældende er i besiddelse af falsk/forfalsket/ændret visum eller opholdstilladelse

☐ (E) Den pågældende er ikke i besiddelse af dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder.

Følgende dokument(er) kunne ikke forelægges: _____

☐ (F) Den pågældende har allerede opholdt sig 90 dage inden for den forudgående periode på 180 dage på Den Europæiske Unions medlemsstaters område

☐ (G) Den pågældende er ikke i besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i forhold til varigheden af det påtænkte ophold og de nærmere omstændigheder, eller midler til tilbagerejsen til hjemlandet eller transitlandet

☐ (H) Den pågældende er indberettet som uønsket

☐ i SIS

☐ i det nationale register

☐ (I) Den pågældende anses for at udgøre en trussel mod en eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstaters offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser *(hver slat skal anføre det nationale lovgivnings-mæssige grundlag for nægtelse af indre/se)*.

▶ (1) ☐ (J) Den pågældende har nægtet at stille biometriske oplysninger til rådighed, hvis det kræves

☐ for at kunne oprette en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet

☐ for at kunne foretage indrejsekontrol. ◀

Bemærkninger

▶ (2) ☐ (markeres af grænsevagten, hvis oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemet)

Det meddeles herved den pågældende person, at vedkommendes personoplysninger og oplysninger om denne nægtelse af indrejse registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226

Den pågældende person har ret til at få de oplysninger om vedkommende, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, og kan anmode om, at ukorrekte oplysninger om vedkommende berigtiges, og at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes, jf. artikel 52 i forordning (EU) 2017/2226. ◀

Den pågældende kan indbringe klage over afgørelsen om nægtelse af indrejse i henhold til national ret. Han/hun modtager en kopi af dette dokument *(hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og proceduren vedrørende klageretten)*.

Den berørte udlænding	Den ansvarlige embedsmand

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

▶ (1) (2) M3

▼B

BILAG VI

Særlige regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere medlemsstaternes ydre grænser

1. **Landgrænser**

1.1. *Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik*

1.1.1. For at sikre en effektiv personkontrol samtidig med en sikker og smidig afvikling af vejtrafikken skal trafikken reguleres ved grænseovergangsstederne på hensigtsmæssig vis. Om nødvendigt kan medlemsstaterne indgå bilaterale aftaler om at foretage omlægning og afspærring af trafikken. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 42.

1.1.2. Ved landgrænserne kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis forholdene tillader det, i overensstemmelse med artikel 10 indrette separate baner ved bestemte grænseovergangssteder.

Under særlige forhold, eller når trafiksituationen og infrastrukturens tilstand nødvendiggør det, kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på et hvilket som helst tidspunkt suspendere anvendelsen af separate baner.

Medlemsstaterne kan samarbejde med nabolandene om indretningen af separate baner ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

1.1.3. Personer, der ankommer i køretøjer, kan som hovedregel blive i dem, mens kontrollen foretages. Hvis omstændighederne kræver det, kan personerne imidlertid anmodes om at stige ud af deres køretøjer. Den indgående kontrol finder sted på dertil indrettede steder, hvis de lokale forhold tillader det. Af hensyn til personalets sikkerhed vil kontrollen om muligt blive foretaget af mindst to grænsevagter.

1.1.4. Fælles grænseovergangssteder

1.1.4.1. Medlemsstaterne kan indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ind- og/eller udrejsekontrol efter deres nationale ret på den anden parts område. Fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten en medlemsstats område eller tredjelandets område.

1.1.4.2. Fælles grænseovergangssteder placeret på en medlemsstats område: bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på en medlemsstats område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra et tredjeland kan udføre deres opgaver i den pågældende medlemsstat under overholdelse af følgende principper:

a) International beskyttelse: en tredjelandsstatsborger, der anmoder om international beskyttelse på en medlemsstats område, har adgang til de relevante procedurer i medlemsstaten i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet.

▼B

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: hvis tredjelandets grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der begrunder arrestation eller anbringelse i varetægt af en person eller beslaglæggelse af ejendom, underretter de medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning herpå i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten uanset den pågældende persons nationalitet.

c) Personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som indrejser på Unionens område: tredjelandets grænsevagter må ikke forhindre personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i at indrejse på Unionens område. Hvis der er forhold, der begrunder, at en person nægtes udrejse fra det pågældende tredjeland, underretter tredjelandets grænsevagter medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning herpå i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten.

1.1.4.3. Fælles grænseovergangssteder placeret på et tredjelands område: bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på et tredjelands område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra en medlemsstat kan udføre deres opgaver i det pågældende tredjeland. Ved anvendelsen af denne forordning anses al kontrol, der udføres af medlemsstaternes grænsevagter ved et fælles grænseovergangssted på et tredjelands område, for at være udført på den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaternes grænsevagter udfører deres opgaver i overensstemmelse med denne forordning og under overholdelse af følgende principper:

a) International beskyttelse: en tredjelandsstatsborger, der er kommet igennem tredjelandets grænsevagters udrejsekontrol og derefter anmoder medlemsstatens grænsevagter i tredjelandet om international beskyttelse, har adgang til den relevante medlemsstats procedurer i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons overførsel til medlemsstatens område.

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: hvis medlemsstatens grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der begrunder arrestation eller anbringelse i varetægt af en person eller beslaglæggelse af ejendom, handler de i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons eller genstands overførsel til medlemsstatens område.

c) Adgang til it-systemer: medlemsstaternes grænsevagter skal kunne anvende informationssystemer, der behandler personoplysninger, jf. artikel 8. Medlemsstaterne skal have mulighed for at iværksætte de i henhold til EU-retten fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikkeautoriseret adgang, herunder adgang for tredjelandes myndigheder.

1.1.4.4. Før en medlemsstat indgår eller ændrer en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder, rådfører den sig med Kommissionen om foreneligheden af aftalen med EU-retten. Allerede eksisterende bilaterale aftaler meddeles Kommissionen senest den 20. januar 2014.

▼B

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med EU-retten, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de dele, som er konstateret uforenelige, fjernes.

1.2. *Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik*

1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog og tomme tog, skal kontrolleres. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal foretages, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4. Denne kontrol skal udføres på en af følgende måder:

— på den første ankomstbanegård eller den sidste afgangsbanegård på medlemsstatens område

— på toget på strækningen mellem den sidste afgangsbanegård i tredjelandet og den første ankomstbanegård i medlemsstaten eller omvendt

— på den sidste afgangsbanegård eller den første ankomstbanegård på tredjelandets område.

1.2.2. For at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4, også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

— på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget

— på de banegårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget

— i toget på strækningen mellem banegårdene på et tredjelands område og banegårdene på medlemsstatens område, såfremt passagererne bliver i toget.

1.2.3. Hvis jernbaneselskabet, for så vidt angår højhastighedstog fra tredjelande, som stopper flere gange på medlemsstaternes område, kan optage passagerer udelukkende for den resterende strækning på medlemsstaternes område, underkastes disse passagerer indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol i henhold til punkt 1.2.1 eller 1.2.2, første led.

Personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende strækning på medlemsstaternes område, skal inden afrejsen klart oplyses om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.

1.2.4. I modsat retning underkastes passagererne udrejsekontrol på lignende vilkår.

▼B

1.2.5. Grænsevagten kan kræve, at togvognenes hulrum inspiceres, om nødvendigt med bistand fra togføreren, for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som er underkastet grænsekontrol.

1.2.6. Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer, personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandsstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, underretter grænsevagten, hvis han ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, de medlemsstater, i retning af eller gennem hvis område toget kører.

2. **Luftgrænser**

2.1. *Særlige regler for ind- og udrejsekontrol i internationale lufthavne*

2.1.1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at lufthavnsvirksomheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerstrømmen i forbindelse med interne flyvninger og passagerstrømmen i forbindelse med andre flyvninger. Med henblik herpå skal der i alle internationale lufthavne etableres hensigtsmæssige infrastrukturer.

2.1.2. Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, bestemmes efter følgende procedure:

a) passagerer, der ankommer med en flyvning fra et tredjeland, underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyvningen ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til et tredjeland (transferpassagerer), underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyvningen afgår til det pågældende tredjeland

b) for flyvninger til eller fra tredjelande uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinger i medlemsstaternes lufthavne uden skift af luftfartøj, gælder følgende:

i) passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande uden forudgående eller efterfølgende transfer på medlemsstaternes område skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen

ii) passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område uden skift af luftfartøj (transitpassagerer) og uden, at passagererne kan stige om bord på den strækning, der ligger på medlemsstaternes område, underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen

iii) hvis luftfartsselskabet, for så vidt angår flyvninger fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område, kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.

Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinger allerede befinder sig om bord på luftfartøjet og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i overensstemmelse med nr. ii). Den omvendte procedure finder anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

▼B

2.1.3. Ind- og udrejsekontrol gennemføres normalt ikke i luftfartøjet eller ved gaten, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring. For at sikre, at personer kontrolleres efter reglerne i artikel 7-14 i de lufthavne, der er udpeget som grænseovergangssteder, sikrer medlemsstaterne, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre passagererne til områder, der er indrettet til kontrol.

Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsvirksomheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre personer, der ikke har adgang til de forbeholdte områder, f.eks. transitområdet, i at komme ind på eller forlade disse. Der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring; der kan navnlig foretages kontrol af personer, for hvem der kræves lufthavnstransitvisum, for at fastslå, om de er i besiddelse af et sådant visum.

2.1.4. Hvis et luftfartøj under flyvning fra et tredjeland på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der ikke er grænseovergangssted, må luftfartøjet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og toldvæsenet. Det samme gælder, når et luftfartøj under flyvning fra et tredjeland lander uden tilladelse. Under alle omstændigheder finder artikel 7-14 anvendelse på ud- og indrejsekontrollen af personer om bord på disse luftfartøjer.

2.2. *Procedurer for ind- og udrejsekontrol på flyvepladser*

2.2.1. Det sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med artikel 7-14 på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den relevante nationale ret (flyvepladser), men hvor flyvninger fra eller til tredjelande er tilladt.

2.2.2. Uanset punkt 2.1.1 kan man på flyvepladser undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 ([1]). Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.

2.2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, underretter lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid grænsevagterne, når luftfartøjer under flyvning fra eller til tredjelande lander eller letter.

2.3. *Ind- og udrejsekontrol af personer ved private flyvninger*

2.3.1. Ved private flyvninger fra eller til et tredjeland sender fartøjschefen før afgang grænsevagterne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor luftfartøjet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen i overensstemmelse med bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart og oplysninger om passagerernes identitet.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72).

▼B

2.3.2. Hvis private flyvninger fra et tredjeland på vej til en medlemsstat foretager mellemlandinger på andre medlemsstaters område, foretager de kompetente myndigheder i indrejsemedlemsstaten indrejsekontrol og påfører et indrejsestempel på den generelle erklæring, der er omhandlet i punkt 2.3.1.

2.3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om en flyvning kommer fra eller udelukkende er på vej til medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjelands område, foretager de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser personkontrol i overensstemmelse med punkt 2.1 og 2.2.

2.3.4. Ind- og udrejseordningerne for svævefly, ultralette luftfartøjer, helikoptere, luftfartøjer til korte afstande og luftballoner fastsættes i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.

3. **Søgrænser**

3.1. *Generelle procedurer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik*

3.1.1. Kontrol med skibe gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet eller om bord på skibet i territorialfarvandene som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention. Medlemsstaterne kan indgå aftaler, i henhold til hvilke kontrollen også kan udføres under rejsen eller ved skibets ankomst eller afrejse på tredjelandets område under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4.

3.1.2. Skibsføreren, skibsagenten eller en anden person, der har fået behørig fuldmagt hertil af skibsføreren eller er godkendt på en måde, der er acceptabel for den berørte offentlige myndighed (i begge tilfælde herefter benævnt »skibsføreren«), opstiller en liste over besætningen og eventuelle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste) i konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer:

— senest 24 timer før ankomsten i havn, eller

— senest på det tidspunkt, hvor skibet afgår fra den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller

— hvis anløbshavnen er ukendt eller ændres under rejsen, så snart denne oplysning foreligger.

Skibsføreren sender listen/listerne til grænsevagterne eller, hvis det er fastsat i national ret, til andre relevante myndigheder, som straks fremsender listen/listerne til grænsevagterne.

3.1.3. Grænsevagterne eller de i punkt 3.1.2 omhandlede myndigheder sender en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.

3.1.4. Skibsføreren giver straks de kompetente myndigheder meddelelse om eventuelle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere giver skibsføreren straks og inden for fristen i punkt 3.1.2 de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

▼B

Uanset artikel 5 og 8 foretages der ikke systematisk grænsekontrol af de personer, der forbliver om bord. Grænsevagterne foretager dog kun en gennemsøgning af skibet og kontrol af personer, der forbliver om bord, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

3.1.5. Skibsføreren underretter rettidigt og i overensstemmelse med gældende regler i den pågældende havn de kompetente myndigheder om skibets afrejse.

3.2. *Særlige procedurer for kontrol ved visse typer skibsfart*

K r y d s t o g t s k i b e

3.2.1. Krydstogtsskibets skibsfører meddeler de kompetente myndigheder krydstogtets rute og program, så snart disse er fastlagt og senest inden udløbet af fristen i punkt 3.1.2.

3.2.2. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne på medlemsstaternes område, foretages der uanset artikel 5 og 8 ikke nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

3.2.3. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne på medlemsstaternes område og havne i tredjelande, foretages der uanset artikel 8 følgende ind- og udrejsekontrol:

a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og første gang anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.1.2 nævnte navneliste over besætning og passagerer.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, medmindre en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og på ny anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.1.2 nævnte navneliste over besætning og passagerer, såfremt listen er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en medlemsstats område.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, medmindre en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i en medlemsstat og anløber en sådan havn, underkastes passagerer, der går i land, indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, hvis en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, gør dette påkrævet.

▼B

d) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en havn i et tredjeland, underkastes besætning og passagerer udrejsekontrol på grundlag af navnelisten over besætning og passagerer.

Hvis en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, gør det påkrævet, underkastes passagerer, der går om bord, udrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8.

e) Hvis krydstogtsskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en sådan havn, foretages der ingen udrejsekontrol.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

Lystfartøjer

3.2.4. Uanset artikel 5 og 8 underkastes personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en medlemsstat, ikke ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring berettiger hertil, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, foretages der dog kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

3.2.5. Uanset artikel 5 må et lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted. I så fald underretter de ombordværende personer havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne tager kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Oplysning om passagererne gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne.

Tilsvarende tager havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted, kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst.

3.2.6. I forbindelse med kontrollen skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en medlemsstats territorialfarvand, opbevares et eksemplar af denne liste sammen med skibsdokumenterne.

Kystfiskeri

3.2.7. Uanset artikel 5 og 8 underkastes besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, ikke systematisk kontrol. Der tages dog hensyn til en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol. Afhængig af disse risici foretages der personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.

▼B

3.2.8. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en medlemsstats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende søfolk.

Færgeforbindelser

3.2.9. Personer om bord på færgeforbindelser med havne i tredjelande skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler finder anvendelse:

a) hvis det er muligt, indretter medlemsstaterne separate baner i overensstemmelse med artikel 10

b) gående passagerer kontrolleres individuelt

c) passagerer i køretøjer kontrolleres, mens de sidder i køretøjet

d) buspassagerer behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret

e) lastbilchauffører og eventuelle ledsagere kontrolleres, mens de sidder i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer

f) der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt

g) for at afsløre navnlig ulovlige indvandrere skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser

h) besætningsmedlemmer på færger behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe

i) punkt 3.1.2 (pligt til at indsende en passager- og besætningsliste) finder ikke anvendelse. Hvis der skal udarbejdes en liste over de ombordværende i henhold til Rådets direktiv 98/41/EF [1], skal skibsføreren sende de kompetente myndigheder i ankomsthavnen på medlemsstaternes område en kopi af denne liste senest 30 minutter efter skibets afgang fra en havn i et tredjeland.

3.2.10. Hvis en færge, der kommer fra et tredjeland, som anløber mere end én havn på medlemsstaternes område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen.

Kontrollen af personer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i ankomsthavnen. Den omvendte procedure finder anvendelse, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

[1] Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35).

▼B

Cargoforbindelser mellem medlemsstater

3.2.11. Uanset artikel 8 gennemføres der ingen grænsekontrol af cargoforbindelser mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af varer.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

4. **Indlandsskibsfart**

4.1. Ved »indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse« forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlads af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.

4.2. For så vidt angår både, der anvendes til erhvervssejlads, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.

4.3. De relevante bestemmelser i punkt 3.1 og 3.2 anvendes tilsvarende på kontrollen med indlandsskibsfart.

▼B

BILAG VII

Særlige regler for visse personkategorier

▼M3

1. **Statsoverhoveder**

Regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie.

Uanset artikel 6 og 8-14 må statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, som er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, og hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej, ikke underkastes ind- og udrejsekontrol.

▼B

2. **piloter på luftfartøjer og andre besætningsmedlemmer**

2.1. Uanset artikel 6 kan indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis, som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, under udøvelsen af deres arbejde og på grundlag af disse dokumenter:

a) gå om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en medlemsstats område

b) rejse ind i den kommunes område, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende på en medlemsstats område

c) ved brug af et hvilket som helst transportmiddel tage til en lufthavn på en medlemsstats område for der at gå om bord i et luftfartøj med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal betingelserne i artikel 6, stk. 1, være opfyldt.

2.2. Artikel 7-14 finder anvendelse på kontrol af besætninger på luftfartøjer. Besætningen på luftfartøjer kontrolleres så vidt muligt først. Kontrollen finder navnlig sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er særligt beregnet hertil. Uanset artikel 8 kan besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

3. **Søfolk**

Uanset artikel 5 og 8 kan medlemsstaterne tillade, at søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om søfolks nationale identitetspapirer nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003), konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og relevant national ret, uden at henvende sig til et grænseovergangssted indrejser på medlemsstaternes område i forbindelse med, at de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, eller udrejser fra medlemsstaternes område ved, at de vender tilbage til deres skibe, når de er opført på deres skibs besætningsliste, og denne i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

På baggrund af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, underkaster grænsevagterne dog søfolk kontrol i overensstemmelse med artikel 8, inden de går i land.

▼B

4. **Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer**

4.1. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, samt personer, der er i besiddelse af dokumenter udstedt af de i punkt 4.4 nævnte internationale organisationer, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige.

Uanset artikel 6, stk. 1, litra c), skal indehavere af disse dokumenter ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

4.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.

4.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på medlemsstaternes område ved fremvisning af det kort, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, og deres grænsepassagedokument. Endvidere må grænsevagterne uanset artikel 14 ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas indrejse på medlemsstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.

4.4. De i punkt 4.1 omhandlede dokumenter, udstedt af internationale organisationer, er navnlig følgende:

— passérseddel (laissez-passer) fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947

— passérseddel fra Den Europæiske Union (EU)

— passérseddel fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)

— legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær

— dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

5. **Grænsearbejdere**

5.1. Retningslinjerne for ind- og udrejsekontrol med grænsearbejdere er fastsat i de generelle regler om grænsekontrol, navnlig artikel 8 og 14.

▼B

5.2. Uanset artikel 8 underkastes grænsearbejdere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol har vist sig ikke at være indberettet hverken i SIS eller i en national database, kun stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Disse personer underkastes med uregelmæssige mellemrum, uden varsel, en indgående ind- og udrejsekontrol.

5.3. Bestemmelserne i punkt 5.2 kan udvides til også at omfatte andre kategorier af regelmæssige grænsependlere.

▼M6

6. **Mindreårige**

6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget. Mindreårige, der passerer en ydre grænse, underkastes samme ind- og udrejsekontrol som voksne, som fastsat i denne forordning.

6.2. I tilfælde af ledsagede mindreårige kontrollerer grænsevagten, om de personer, der ledsager mindreårige, har forældremyndigheden over eller er værge for dem, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den eller de personer, der har forældremyndigheden over eller er værge for dem. I sidstnævnte tilfælde foretager grænsevagten yderligere efterforskning med henblik på at konstatere, om der er uoverensstemmelse eller modstrid mellem de givne oplysninger.

6.3. Når der er tale om mindreårige, som rejser uledsaget, skal grænsevagterne gennem en indgående kontrol af rejsedokumenter og dokumentation sikre sig, at de mindreårige ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som er indehaver af forældremyndigheden over eller værge for dem.

6.4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation i forbindelse med mindreårige og giver Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen stiller en liste over disse nationale kontaktpunkter til rådighed for medlemsstaterne.

6.5. Er der tvivl vedrørende nogen af de forhold, der er anført i punkt 6.1, 6.2 og 6.3, anvender grænsevagterne listen over nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation vedrørende mindreårige.

6.6. Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagter, der kontrollerer børns biometriske identifikatorer, er særligt uddannet til at udføre dette på en børnevenlig og børnetilpasset måde og under fuld respekt for barnets tarv og de garantier, der er fastsat i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Når barnet ledsages af en forælder eller en værge, skal denne person ledsage barnet, når de biometriske identifikatorer kontrolleres eller anvendes til identifikation. Der må ikke anvendes tvang. Medlemsstaterne sikrer, hvor det er nødvendigt, at infrastrukturen ved grænseovergangsstederne tilpasses til anvendelsen af børns biometriske identifikatorer.

▼B

7. **Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter**

Ordningerne for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, samt for grænsevagter, der passerer grænsen under udførelsen af deres erhvervsmæssige opgaver, fastsættes i national ret. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tredjelande vedrørende disse personkategoriers ind- og udrejse. Disse ordninger og bilaterale aftaler kan omfatte undtagelser fra artikel 5, 6 og 8.

8. **Offshorearbejdere**

Uanset artikel 5 og 8 skal offshorearbejdere, som regelmæssigt ad sø- eller luftvejen vender tilbage til medlemsstaternes område uden at have opholdt sig på et tredjelands område, ikke systematisk kontrolleres.

Der tages dog hensyn til en risikovurdering, for så vidt angår ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af det pågældende offshoreanlæg, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol.

▼B

BILAG VIII

Angivelse af stat

Statens logo ..... (angivelse af myndighed)

_____

_____ (1)

GODKENDELSE AF BEVIS FOR OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR VARIGHEDEN AF ET KORTVARIGT OPHOLD I TILFÆLDE, HVOR REJSEDOKUMENTET IKKE ER STEMPLET VED INDELLER UDREJSE

Den _____ kl. (tidspunkt) _____i (sted) _____

Undertegnede myndighed _____ oplyser med hensyn til

Efternavn _____Fornavn _____

Fødselsdato _____ Fødested _____ Køn_____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Rejsedokument _____ nr. _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nr. _____ (hvis relevant) udstedt af_____

for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____

Under hensyn til det fremlagte bevis for varigheden af hans/hendes ophold på medlemsstaternes område anses vedkommende for at være indrejst i eller udrejst af medlemsstaten _____ den _____
kl. _____ ved grænseovergangsstedet _____

Undertegnede myndighed kan kontaktes på:

Tlf. _____

Fax_____

E-mail: _____

Den berørte udlænding modtager en kopi af dette dokument.

Den berørte udlænding	Den ansvarlige embedsmand + stempel

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

▼B

BILAG IX

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1)		
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 296/2008 (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 60)		
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 81/2009 (EUT L 35 af 4.2.2009, s. 56)		
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1)		Kun artikel 55
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 265/2010 (EUT L 85 af 31.3.2010, s. 1)		Kun artikel 2
Punkt 9 i bilag V til tiltrædelsesakten af 2011		
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1)		Kun artikel 1
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1051/2013 (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 1)		

▼B

BILAG X

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 562/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst	Artikel 2, indledende tekst
Artikel 2, nr. 1)-8)	Artikel 2, nr. 1)-8)
Artikel 2, nr. 8a)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, nr. 9)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, nr. 10)	Artikel 2, nr. 11)
Artikel 2, nr. 11)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, nr. 12)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, nr. 13)	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, nr. 14)	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 2, nr. 15)	Artikel 2, nr. 16)
Artikel 2, nr. 16)	Artikel 2, nr. 17)
Artikel 2, nr. 17)	Artikel 2, nr. 18)
Artikel 2, nr. 18)	Artikel 2, nr. 19)
Artikel 2, nr. 18a)	Artikel 2, nr. 20)
Artikel 2, nr. 19)	Artikel 2, nr. 21)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3a	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 1a	Artikel 6, stk. 2
Artikel 5, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 5, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3, litra a)	Artikel 8, stk. 3, litra a)

▼B

Forordning (EF) nr. 562/2006	Nærværende forordning
Artikel 7, stk. 3, litra aa)	Artikel 8, stk. 3, litra b)
Artikel 7, stk. 3, litra ab)	Artikel 8, stk. 3), litra c)
Artikel 7, stk. 3), litra ac)	Artikel 8, stk. 3, litra d)
Artikel 7, stk. 3), litra ad)	Artikel 8, stk. 3), litra e)
Artikel 7, stk. 3), litra ae)	Artikel 8, stk. 3), litra f)
Artikel 7, stk. 3), litra b)	Artikel 8, stk. 3), litra g)
Artikel 7, stk. 3), litra c)	Artikel 8, stk. 3), litra h)
Artikel 7, stk. 3), litra d)	Artikel 8, stk. 3), litra i)
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra a)	Artikel 10, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra b)	Artikel 10, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 9, stk. 2, andet afsnit	Artikel 10, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 9, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 10, stk. 2, femte afsnit
Artikel 9, stk. 3 og 4	Artikel 10, stk. 3 og 4
Artikel 10, stk. 1-5	Artikel 11, stk. 1-5
Artikel 10, stk. 6	—
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 19a (kapitel IV)	—
Artikel 19a (kapitel IVa)	Artikel 21

▼B

Forordning (EF) nr. 562/2006	Nærværende forordning
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 23a	Artikel 26
Artikel 24	Artikel 27
Artikel 25	Artikel 28
Artikel 26	Artikel 29
Artikel 26a	Artikel 30
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 32
Artikel 29	Artikel 33
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 37
Artikel 33a	Artikel 38
Artikel 34	Artikel 39
Artikel 35	Artikel 40
Artikel 36	Artikel 41
Artikel 37	Artikel 42
Artikel 37a	Artikel 43
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 44
Artikel 40	Artikel 45
Bilag I-VIII	Bilag I-VIII
—	Bilag IX
—	Bilag X

▼M7

BILAG XI

VÆSENTLIGE REJSER

Del A

Kategorier af personer omhandlet i artikel 21a, stk. 4:

1. fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen

2. grænsearbejdere

3. transportpersonale

4. diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, hvis fysiske tilstedeværelse er nødvendig for, at disse organisationer fungerer korrekt, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale under udøvelsen af deres hverv

5. passagerer i transit

6. passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager

7. søfarende

8. personer med behov for international beskyttelse eller med behov for indrejse af andre humanitære grunde.

Del B

Kategorier af personer omhandlet i artikel 21a, stk. 5:

1. børn i førskoleundervisning og børnepasning og elever under uddannelse i et naboland og deres værger, der ledsager dem, som passerer grænsen med det formål at modtage en sådan uddannelse, samt studerende eller personer, der rejser i uddannelsesøjemed

2. sæsonarbejdere, herunder arbejdstagere inden for fødevareproduktion

3. personer, der i individuelle tilfælde rejser af tvingende hensyn til dyrepleje eller som følge af foranstaltninger, der er nødvendige for landbruget og skovbruget

4. højt kvalificerede arbejdstagere, hvis beskæftigelse er nødvendig ud fra et økonomisk, samfunds- og sikkerhedsmæssigt synspunkt, og hvis arbejde ikke kan udsættes eller udføres i udlandet

5. personale ved offentlige myndigheder med ansvar for forsvar, offentlig orden, offentlig sundhed og national sikkerhed — dvs. politipersonale, grænsepolitiet, udlændingemyndighederne, offentlige sundhedsmyndigheder, civilbeskyttelsesmyndigheder osv. eller repræsentanter for retshåndhævende myndigheder, hvis rejsen har tilknytning til udøvelsen af deres officielle opgaver, herunder personale med ansvar for drift og vedligeholdelse af kritisk infrastruktur

6. fiskere og personer, der udfører arbejde eller leverer tjenesteydelser på fartøjer eller udvindings- og boreplatforme offshore på grundlag af et andet ansættelsesforhold end en aftale om ansættelse til søs

7. personer, der rejser ind i en medlemsstat med henblik på at modtage vigtige sundhedsydelser, herunder personer i udrykningskøretøjer

8. partnere (ægtefælle, registreret partner, samlever) og børn af en person, der af tvingende grunde er nødt til at rejse, herunder tredjelandsstatsborgere, der rejser med henblik på familiesammenføring

▼**M7**

9. tredjelandsstatsborgere, der rejser for at efterkomme en indkaldelse fra en judiciel myndighed

10. personer, der er indehavere af et internationalt pressekort udstedt af Det Internationale Journalistforbund

11. plejeafhængige personer, der rejser hen til deres plejere.

▼M7

BILAG XII

Del A

Procedure for overførsel af personer, der pågribes i indre grænseområder

1. Der træffes afgørelser om overførsel i henhold til artikel 23a, stk. 2, ved brug af en standardformular som fastsat i dette bilags del B, der udfyldes af den kompetente nationale myndighed. De har omgående virkning.

2. Den udfyldte standardformular udleveres til den pågældende tredjelandsstatsborger, som skal kvittere for modtagelsen af afgørelsen om overførsel ved at underskrive formularen og modtage en kopi af den underskrevne formular.

   Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive standardformularen, anfører den kompetente myndighed denne nægtelse på formularen i rubrikken »Bemærkninger«.

3. De nationale myndigheder, som træffer en afgørelse om overførsel, registrerer oplysningerne i den standardformular, der er omhandlet i dette bilags del B.

4. De nationale myndigheder, som træffer en afgørelse om overførsel, underretter hvert år Kommissionen om antallet af personer, der overføres til andre medlemsstater, og anfører, hvilken eller hvilke medlemsstater personerne blev overført til, begrundelsen for, at disse personer ikke havde ret til at opholde sig i medlemsstaten, og, hvis oplysningerne foreligger, de pågrebne tredjelandsstatsborgeres nationalitet.

5. Tredjelandsstatsborgere, der pågribes i grænseområder og overføres i medfør af denne procedure, har ret til at påklage afgørelsen. Klager over afgørelsen om overførsel foretages i overensstemmelse med national ret. Tredjelandsstatsborgerne skal have adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47. Tredjelandsstatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan give oplysninger om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandsstatsborgerens vegne i overensstemmelse med national ret, på et sprog, som de forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Indgivelse af en sådan klage har ikke opsættende virkning.

6. De kompetente nationale myndigheder sikrer, at en tredjelandsstatsborger, der er genstand for en afgørelse om overførsel, overføres inden for rammerne af det bilaterale samarbejde, jf. artikel 23a, stk. 1, litra a), til de kompetente myndigheder i den modtagende medlemsstat. Overførslen skal finde sted straks og senest inden for 24 timer. Herefter kan overførselsproceduren ikke finde sted, og de relevante bestemmelser i direktiv 2008/115/EF finder anvendelse, hvor det er relevant. Den modtagende medlemsstats kompetente nationale myndigheder samarbejder med henblik herpå med den overførende medlemsstats kompetente nationale myndigheder.

▼M7

Del B

Standardformular til overførsel af personer, der pågribes i områder ved de indre grænser

 Statens navn

Statens logo (angivelse af myndighed)

_____

_____

OVERFØRSELSPROCEDURE I OMRÅDER VED DE INDRE GRÆNSER

Den _____kl. _____ ved (angiv typen af den indre grænse i nærheden eller andre relevante oplysninger vedrørende pågribelsen i overensstemmelse med artikel 23a i Schengengrænsekodeksen) _____

Hos undertegnede _____befinder sig:

Personoplysninger (hvis de foreligger)

Efternavn_____ Fornavn_____

Fødselsdato:_____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl i _____

Type identitetsdokument _____ nummer_____

Udstedt i _____ den _____

Visumnummer, hvis det foreligger, _____ type _____ udstedt af _____

Gyldigt fra _____ til _____

i _____ dage: _____

Den pågældende person er kommet fra _____ med _____ (det anvendte transportmiddel anføres, f.eks. flynummer) og underrettes herved om, at vedkommende vil blive overført til _____ i henhold til artikel 23a i Schengengrænsekodeksen:

Begrundelse for, at en person ikke har ret til at opholde sig i medlemsstaten:

Bemærkninger

□ Den pågældende person har nægtet af underskrive formularen.

Den pågældende person _____Ansvarlige myndigheder _____

Den pågældende person kan påklage overførslen i overensstemmelse med national ret. Den pågældende person modtager en kopi af dette dokument (hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og proceduren vedrørende klageretten samt kontaktpunkter, der kan give oplysninger om repræsentanter med bemyndigelse til at handle på tredjelandsstatsborgerens vegne).